Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXII, SERIA II, Nr. 8 505 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 25 SEPTEMBRIE 1976

O vibrantă cinstire a istoriei milenare a patriei, un fructuos dialog de lucru privind munca și viața, perspectivele de înflorire ale unui oraș multisecular

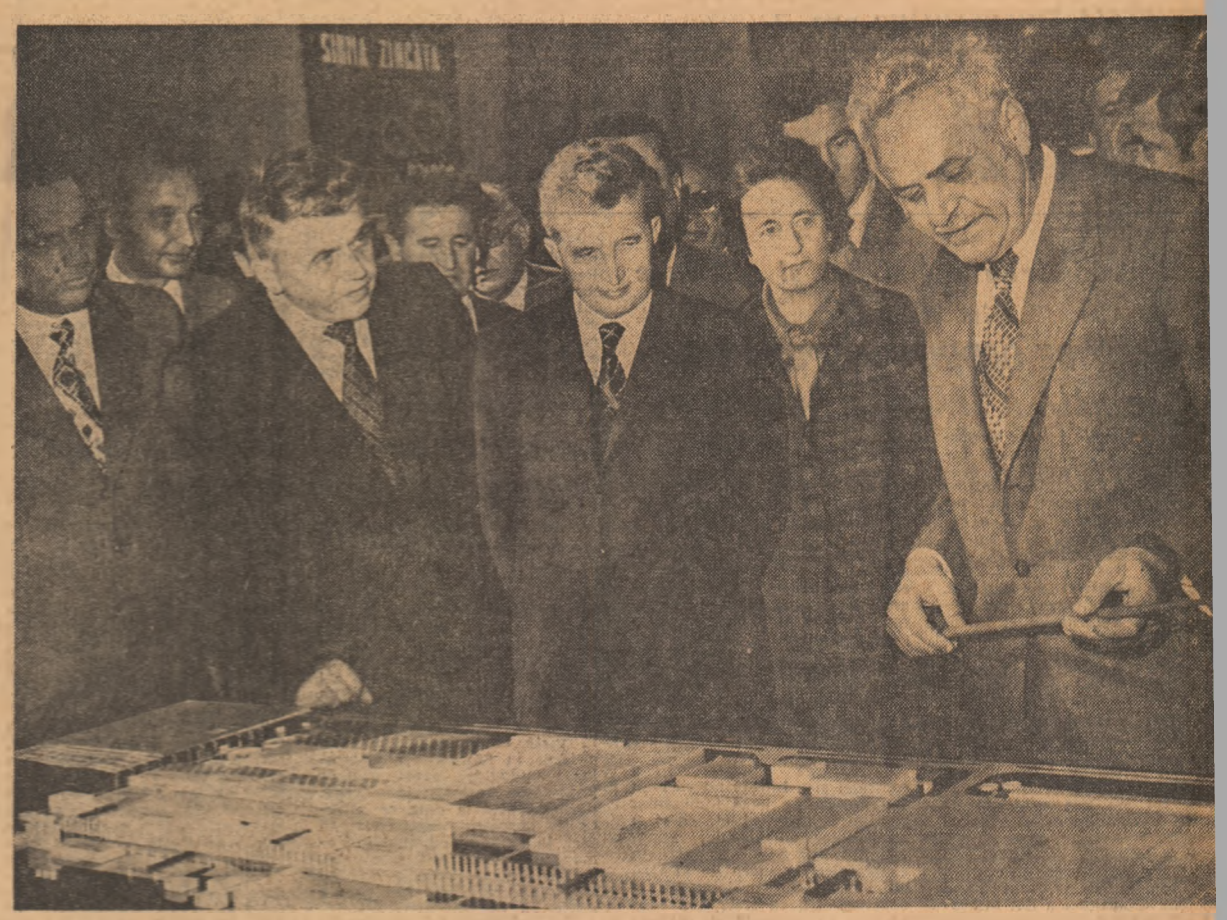

Primul obiectiv al vizitei de lucru: Întreprinderea de sîrmă și produse din sîrmă

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PARTICIPAT IERI la manifestările prilejuite de împlinirea a 1600 de ani de la prima mențiune documentară a Buzăului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a participat vineri la manifestările consacrate împlinirii a 1 600 de ani de la prima mențiune documentară a Buzăului. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut o vizită de lucru în orașul Buzău.

Secretarul general al partidului a fost însoțit de tovarășa Elena Ceaușescu, de tovarășii Gheorghe Oprea, Teodor Coman și Constantin Dăscălescu.

Buzăul, așezare străveche a pămîntului românesc, a cunoscut ieri, momente de o semnificație deosebită. Prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat în mijlocul locuitorilor acestui oraș, cărora li s-au adăugat alte zeci de mii de cetățeni din orașele și comunele județului, a conferit manifestării consacrate împlinirii a 1 600 de ani de la prima mențiune documentară a acestei localități, dimensiunea unei sărbători de inimă, de un vibrant patriotism. Clipă de înaltă cinstire a gloriosului trecut de luptă al poporului nostru, a permanenței idealurilor de libertate și dreptate socială, de angajare unanimă pentru edificarea prezentului socialist al țării, marea manifestare populară care a avut loc la Buzău a constituit expresia nețărmuritului atașament al poporului pentru partid și secretarul său general. Ca pretutindeni în țară, zecile de mii de locuitori ai acestor meleaguri au făcut o entuziastă primire tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat, dînd glas bucuriei fierbinți de a-l avea în mijlocul lor pe cel mai iubit fiu al națiunii noastre.

În numele locuitorilor județului, tovarășul Tudor Postelnicu, prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular județean, urează tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat un călduros bun sosit pe meleagurile buzoiene. O gardă de onoare prezintă onorul. Se intonează Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

În uralele și aclamațiile mulțimii, primarul orașului, Gheorghe Milu, înmînează cheia orașului tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu. După datină, sînt invitați apoi să guste din pîinea ospitalității: îmbrăcați în frumoase straie populare, cîțiva localnici oferă oaspeților struguri și vin. Un grup de pionieri cu brațele pline de flori înconjoară cu dragoste pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

Cu aceeași mare bucurie și dragoste a fost întîmpinat secretarul general al partidului pe străzile Buzăului și în zona industrială a orașului, unde a făcut o vizită de lucru, consacrată examinării modului în care s-a trecut la îndeplinirea sarcinilor actualului cincinal, care va însemna pentru economia județului o nouă etapă importantă pe calea dezvoltării și modernizării sale. Din mașina deschisă, care parcurge adevărate culoare vii, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu răspund aclamațiilor și ovațiilor îndelungate ale mulțimii.

Reportajul vizitei în paginile 2–3

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,

Doresc să vă adresez dumneavoastră, tuturor locuitorilor județului și municipiului Buzău, un salut călduros și cele mai bune urări din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și guvernului, precum și din partea mea personal. (Aplauze puternice; urale).

Această mare manifestare a oamenilor muncii din Buzău este consacrată unui eveniment de importanță istorică în viața municipiului — și anume împlinirea a 1 600 de ani de existență documentară a orașului dumneavoastră. (Aplauze puternice: urale).

Cu acest prilej, Comitetul Central al partidului și Consiliul de Stat au hotărît să acorde municipiului Buzău cea mai înaltă decorație a țării noastre — „Steaua Republicii Socialiste România". (Urale puternice; se scandează „Ceaușescu și poporul-!").

Acordarea acestei înalte distincții este menită, pe de o parte, să dea o înaltă prețuire trecutului îndepărtat al poporului nostru, luptei pentru eliberare națională și socială; totodată, ea subliniază rezultatele minunate obținute, în anii construcției socialiste, de oamenii muncii din Buzău în dezvoltarea economico-socială, contribuția lor la progresul general al patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice, prelungite; urale; se scandează: „Ceaușescu și poporul").

Existența timp de un mileniu și șase secole a orașului dumneavoastră, ca și a altor numeroase localități și vestigii istorice de pe teritoriul României de azi atestă cu putere civilizația înaintată a dacilor, apoi a daco-romanilor, faptul că înaintașii noștri s-au preocupat întotdeauna să-și asigure o dezvoltare cît mai înaintată, pentru a ține pasul cu progresul realizat în lume, pentru a ocupa un loc cît mai demn în rîndul națiunilor și popoarelor. (Aplauze puternice; urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

În decursul secolelor, Buzăul a ocupat un loc important în luptele purtate împotriva cotropitorilor străini, pentru unitatea națională, pentru formarea statului național unitar și apoi în mișcarea revoluționară muncitorească, în luptele împotriva fascismului, pentru triumful socialismului în patria noastră. (Aplauze puternice; urale).

Iată de ce această înaltă distincție constituie o apreciere deosebită dată luptelor înaintașilor noștri, tuturor acelora care s-au jertfit pentru ca patria noastră să fie liberă, pentru ca poporul nostru să fie stăpîn pe destinele sale! (Aplauze îndelungate; urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

Avem tot dreptul să ne mîndrim cu minunatul nostru

(Continuare în pag. a III-a)

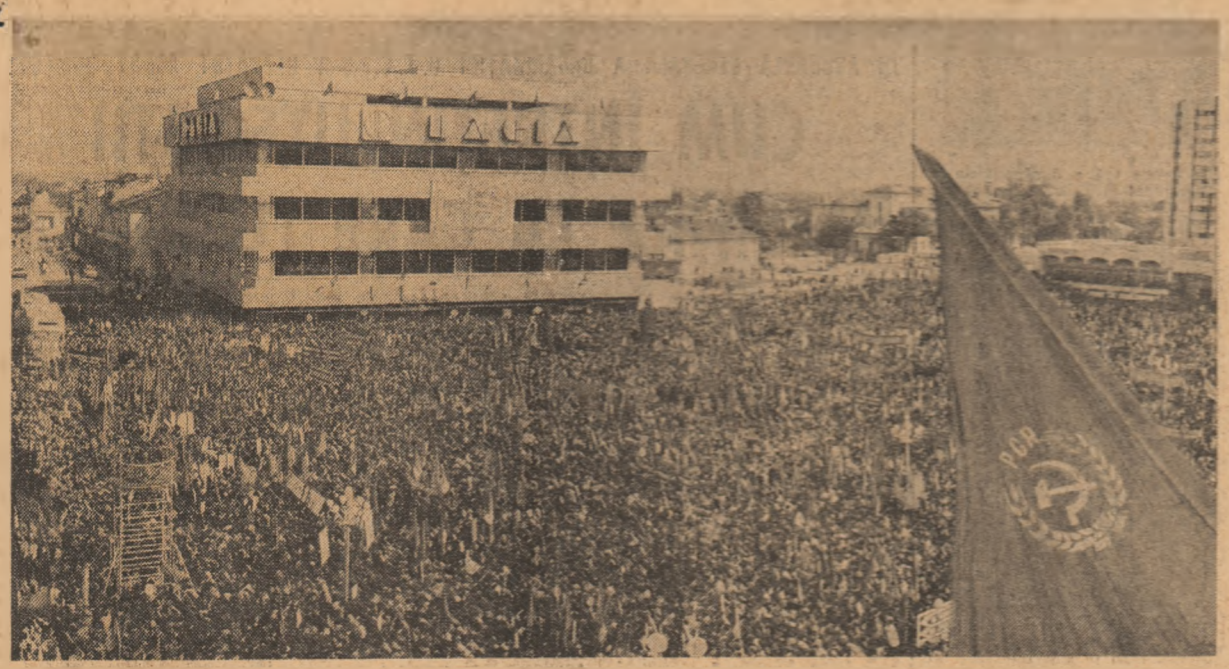

DECRET PREZIDENȚIAL privind conferirea ordinului „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I municipiului Buzău

Dînd o înaltă apreciere contribuției aduse de cetățenii municipiului Buzău de-a lungul veacurilor la lupta întregului popor pentru libertate și progres social și participării active la înfăptuirea politicii partidului și statului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră,

cu prilejul aniversării a 1600 de ani de la prima mențiune documentară a Buzăului.

Președintele Republicii Socialiste România **decretează:**

ARTICOL UNIC. Se conferă ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I municipiului Buzău.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

O ZI DE ISTORIE

Însemnări de A. I. Zăinescu

Un act de o deosebită și profundă semnificație: în uralele și aclamațiile mulțimii, tovarășul Nicolae Ceaușescu dezvelește aici, la Buzău, în parcul de o geometrie și solemnitate de toamnă cum rareori se pot vedea, obeliscul jubiliar, semn al marcării în istorie a unei existențe multiseculare. O mie șase sute de ani sau istoria adusă la zi, la scara marilor valori economice și sociale cu care Buzăul se alătură altor și altor județe ale țării, traversînd un amplu proces de dezvoltare. Așadar: la un capăt al vizitei, zona industrială, acolo unde dialogul cu prezentul și perspectivele muncii a cunoscut o nouă expresie, la zi, în raport cu sarcinile și ritmurile actualului cincinal, la celălalt capăt, marea adunare din Piața Dacia, iar pe cuprinsul traseului, acest moment în care, exact pe locul de atestare a celei mai vechi așezări omenești, secretarul general al partidului inaugurează monumentul jubiliar. Semnificația este astfel totală. Punte care leagă trecut, prezent și viitor, mărturie trainică în care, pentru o clipă am avut senzația că geografia întreagă se ridică aici și ia formă de frunte și inimă acum, vin deodată și dealuri și munți către suflet, coboară din podgorii struguri către soare și struguri se arată pe cer, foarte-nalți. Încît, o imagine a zborului aproape, acest obelisc continua în el înseși acele rînduri vii de mii și mii de oameni care aclamau numele celui mai iubit și mai ales fiu al poporului, rezonanța însăși a inimilor lor îmbogățea frumusețea acestei zile unice de toamnă, șiruri de generații întregi neîntrerupte, trăiau solemnitatea unei fierbinți mărturii. Aceea a dragostei și încrederii nețărmurite în partid, a optimismului simplu și hotărîtor care emană de la faptul că oamenii știu ceea ce au de făcut și știu cum vor arăta toate aceste locuri peste ani și ani.

Și mai era, mai putea fi, în continuarea acestei mărturii și în fibra acelui monument, ridicarea la rang de conștiință a tot ceea ce se raportase secretarului general al partidului, era bilanțul prin care oamenii muncii de aici au dat o nouă înfățișare vieții și sînt hotărîți să facă totul pentru a-și îndeplini cu cinste îndatoririle. Peste 80 de noi obiective și capacități de producție vor completa în acest cincinal harta economică a județului, vor intra pe porțile întreprinderilor peste 20 000 de noi angajați — și aceștia vor fi tineri — vor fi construite școli, grădinițe, unități sanitare, alte edificii social-culturale. Sînt toate acestea, și încă altele, puncte de orizont, unghiuri largi, sugestive din care, în clipa aceea a dezvelirii monumentului, se putea privi la tot ceea ce înseamnă și poate înfățișa el, în reflexele calde de piatră și aspirația de zbor pe care o sugera. De la bătrînii baci cu tulnice și fluiere din vîrful Siriului și tăietorii de pădure de pe culmile mari, subcarpatice, la cioplitorii de piatră și podgorenii Pietroaselor, pînă la dulcea arcuire de secere a cîmpului care înconjoară dinspre sud orașul. Adică acolo unde monumentul are altă înfățișare și este multiplicat la cota înaltelor turle industriale, acolo de unde începe de fapt creația și se oglindește ca o sărbătoare, pe chipul oamenilor atunci cînd se întîlnesc cu izbînzile propriei lor munci și gîndiri. De la cei mai vîrstnici și pînă la cei mai tineri, toți cei care în această zi au pus lîngă inimă o floare și au format adevărate coridoare vii, prelungind pînă departe ecoul unei rostiri devenite poem: Partidul, Ceaușescu, România.

În istoria a cărei filă s-a întors la zi, temeliile unui întreg oraș au răsunat și s-au cuprins astfel de cele mai adînci și mai fierbinți sentimente.

ÎN NUMĂRUL DE AZI

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

ZI ȘI NOAPTE, CU TOATE FORȚELE LA:

● *strînsul recoltei* ● *pregătirea terenului* ● *semănatul culturilor păioase*

PRIORITĂȚI ÎN INDUSTRIE

● Cum întrețin uteciștii mașinile la care lucrează

● Produse peste prevederi realizate în întrecerea utecistă

(În pagina a II-a)

În pagina a IV-a

CULTURĂ

● Nefirescul anonimat al unor oameni ai muncii intelectuale.

● Cînd criticii „votează" cu majoritatea...

● Cum se formează, cum se afirmă talentele autentice, din popor.

● Pro și contra.

În pagina a V-a

De la OM la OM

rubrică de Ion Băieșu

SPORT

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Întreprinderea de sîrmă şi produse din sîrmă:

CUVÎNT DE ORDINE – GOSPODĂRIREA RAŢIONALĂ A SPAŢIILOR CONSTRUITE

Primul obiectiv înscris în programul vizitei l-a constituit Întreprinderea de sîrmă şi produse din sîrmă, prima unitate construită pe platforma industrială buzoiană, de la a cărei dare în funcţiune se împlinesc zece ani. Au venit în întîmpinare Neculai Agachi, ministrul industriei metalurgice, alte cadre din conducerea ministerului, a centralei şi întreprinderii.

În timpul vizitei, secretarul general al partidului se interesează îndeaproape despre desfăşurarea procesului de producţie, examinează modul cum sînt amplasate noile utilaje şi cum este gospodărită suprafaţa construită. Criticînd faptul că şi la realizarea acestei importante investiţii nu s-a renunţat la practica păgubitoare de a înălţa construcţii greoaie, masive, supradimensionate, costisitoare, în loc să fie căutate soluţii simple, practice, eficiente, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dat indicaţii privind reconsiderarea întregului flux tehnologic şi dispunerea utilajelor în aşa fel încît să fie eliminată risipa de spaţiu construit, să se treacă la ocuparea raţională a incintei întreprinderii; apreciind, de asemenea, că înălţimea halelor depăşeşte cu mult cotele necesare a recomandat amplasarea la un nivel corespunzător a unor planşee uşoare, pe care să se amenajeze spaţii de producţie şi pentru depozite de materiale. În acest fel, a subliniat secretarul general al partidului, dezvoltarea întreprinderii cu noi capacităţi de producţie, cît şi diversificarea producţiei întreprinderii, prevăzută în acest cincinal prin dotarea cu maşini realizate în întregime în ţară, se vor putea asigura pe actuala suprafaţă de fabricaţie, fără alte construcţii.

Conducerea ministerului, a centralei şi a întreprinderii s-au angajat ca, pe baza indicaţiilor primite la faţa locului, ca şi a concluziilor secretarului general al partidului la recenta consfătuire de lucru de la C.C. al P.C.R. cu proiectanţii şi constructorii, să treacă în mod hotărît, cu exigenţă şi responsabilitate, la înlăturarea grabnică a deficienţelor, la aplicarea măsurilor stabilite.

Întreprinderea de geamuri:

ESTE NECESAR SĂ SE LĂRGEASCĂ GAMA DE PRODUSE

La Întreprinderea de geamuri, dialogul de lucru al tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu ministrul industriei uşoare, Lina Ciobanu, cu factorii de răspundere din centrala de resort şi din unitate s-a axat asupra măsurilor în vederea sporirii eficienţei întregii activităţi economice.

Expoziţia din holul întreprinderii a constituit dealtfel o oglindă a preocupărilor colectivului întreprinderii. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a apreciat noile produse expuse: între altele, reţin atenţia geamurile izolatoare fonic şi termic, care asigură reducerea cu o treime a consumului de energie pentru încălzire şi cu 30 decibeli a zgomotului.

Secretarul general al partidului, apreciind preocupările pentru diversificarea materialelor de construcţii, a cerut specialiştilor să studieze în continuare posibilitatea realizării de noi tipuri de cărămizi din sticlă, a căror folosire va duce la creşterea productivităţii în construcţii şi la reducerea preţului de cost.

În legătură cu indicele de folosire a spaţiilor de producţie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat că mai există şi aici importante rezerve.

— Pe spaţiile actuale, a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu, să realizăm o producţie de două ori mai mare în acest cincinal, fără să investim nici un leu în construcţii. Aceasta este o sarcină.

Întreprinderea „Textila":

O SARCINĂ SPECIALĂ A ACESTUI COLECTIV TÎNĂR TREBUIE S-O CONSTITUIE EFORTUL DE ASIMILARE A UNOR TIPURI DE MAŞINI CU PERFORMANŢE RIDICATE

Următorul obiectiv al vizitei l-a constituit Întreprinderea „Textila", cea mai tînără unitate a zonei industriale buzoiene. Deşi vîrsta medie a colectivului de muncă, în care majoritatea o reprezintă femeile, nu depăşeşte 22 de ani, rezultatele obţinute aici în realizarea indicatorilor de plan, ampla acţiune iniţiată aici de ridicare a nivelului calitativ al produselor, paralel cu reducerea consumurilor materiale, dovedesc maturitatea sa pe măsura sarcinilor puse în faţa industriei uşoare de conducerea partidului şi statului.

Încă de la început, secretarul general al partidului a apreciat soluţia constructivă a halelor, cu o corespunzătoare dimensionare pe orizontală şi verticală şi a recomandat ca această experienţă valoroasă să fie folosită şi la alte obiective similare. În sectoarele de fabricaţie a fost remarcată folosirea cu eficienţă sporită a spaţiilor productive. Totodată, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a atras atenţia că în unele secţii mai există posibilităţi de optimizare în continuare a indicelui de folosire a suprafeţelor construite, prin amplasarea de noi linii de fabricaţie. Pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, a microclimatului din halele de producţie, secretarul general al partidului a recomandat să se studieze posibilitatea realizării unor sisteme eficiente, simple, de aerisire şi ventilaţie naturală.

Apreciind că majoritatea utilajelor în funcţiune sînt rodul gîndirii tehnice româneşti şi poartă marca unor unităţi specializate din ţară, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut specialiştilor să-şi intensifice preocupările în vederea asimilării în ritm susţinut a unor noi tipuri de maşini cu performanţe ridicate.

Întreprinderea de utilaj tehnologic:

PRODUCŢIA UZINEI – CORELATĂ DIRECT CU CERINŢELE INDUSTRIEI CHIMICE

Ultimul obiectiv al vizitei de lucru la Buzău l-a constituit Întreprinderea de utilaj tehnologic. Discuţia pe care secretarul general o poartă aici cu ministrul industriei construcţiilor de maşini, Ioan Avram, cu directorul întreprinderii, şi cu alţi specialişti, se referă la modul cum au fost transpuse în viaţă sarcinile privind asimilarea în fabricaţie a utilajelor tehnologice necesare unor importante sectoare industriale, dar mai ales la ceea ce colectivul buzoian va trebui să facă în actualul cincinal în domeniul diversificării producţiei, ridicării permanente a calităţii acesteia, ridicării generale a eficienţei întregii activităţi.

Sînt înfăţişate în acest cadru unele din cele mai noi realizări ale colectivului, între care invenţii româneşti distinse cu medalii de aur la expoziţii internaţionale, precum şi diverse maşini şi instalaţii de mare complexitate tehnică, cu caracteristici superioare. De asemenea, iniţiativa, concepţia şi realizarea utilajelor de pe noua linie tehnologică a întreprinderii aparţin integral colectivului de aici. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu are cuvinte de apreciere pentru aceste succese şi indică să se realizeze întreaga gamă de tipodimensiuni şi calităţi, asigurîndu-se, totodată, necesarul de aparatură de măsură şi control. De asemenea, secretarul general al partidului a subliniat necesitatea ca producţia uzinei să fie corelată cu cerinţele industriei chimice, a cerut proiectanţilor şi constructorilor de maşini să se preocupe şi mai mult pentru ca oţelurile aliate şi înalt aliate să fie folosite numai acolo unde este necesar, să manifeste grijă stăruitoare pentru folosirea cît mai raţională a metalului, pentru introducerea unor procedee noi care să ducă la reducerea costurilor de fabricaţie.

Relevînd posibilităţile de care dispune acest harnic colectiv, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut să fie grăbită dotarea secţiilor de fabricaţie pentru ca în cel mai scurt timp ele să ajungă la capacitatea proiectată. O atenţie deosebită se acordă dezvoltării uzinei. Se recomandă ca noua hală de ansamble sudate să fie concepută de proiectanţi aici, la faţa locului, pe bază de soluţii tehnice cît mai eficiente şi necostisitoare, care să prevadă folosirea de materiale de construcţii ieftine şi uşoare. Totodată tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut ca actuala hală de cazangerie uşoară şi cea de forjă să fie unite printr-un simplu acoperiş, uşor şi ieftin, astfel încît să se formeze un nou spaţiu de producţie. În acelaşi timp, s-a indicat să se revadă actuala amplasare a depozitelor de materiale şi semifabricate pentru ca acestea să ocupe un spaţiu cît mai redus şi să fie aduse în apropierea halelor de producţie.

Gazdele se angajează, în încheierea acestui rodnic dialog, să pună întru totul în practică indicaţiile primite şi îl asigură pe secretarul general al partidului că nu îşi vor precupeţi eforturile pentru a depăşi sarcinile ce le revin în acest cincinal.

La fiecare obiectiv vizitat, indicaţiile secretarului general al partidului sînt urmărite cu deosebită atenţie

La Întreprinderea de utilaj tehnologic

Dezvelirea obeliscului ridicat în cinstea jubileului oraşului:

SIMBOL AL PERMANENŢEI POPORULUI NOSTRU PE ACESTE MELEAGURI

După vizita de lucru a secretarului general al partidului, în parcul „Cring" a avut loc un moment semnificativ al festivităţilor: dezvelirea obeliscului ridicat în cinstea jubileului.

La sosirea în parc, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu sînt întîmpinaţi cu acelaşi entuziasm care a caracterizat întreaga atmosferă a vizitei; corul reunind ansamblurile artistice ale oraşului intonează cîntece de bun venit, se aplaudă cu căldură, răsună ovaţii, se aclamă — „Ceauşescu—P.C.R.!", „Ceauşescu şi poporul!".

În uralele şi aplauzele celor prezenţi, tovarăşul Nicolae Ceauşescu dezveleşte monumentul ridicat pentru a marca momentul aniversar al celor 16 secole de existenţă documentar atestată a Buzăului.

Situat pe locul unde s-au descoperit nu demult vestigiile unei aşezări omeneşti datînd tocmai de la sfîrşitul epocii de piatră, obeliscul, operă a sculptorului buzoian Gheorghe Coman, oferă o reprezentare plastică a ideii de permanenţă a poporului nostru pe aceste meleaguri. Scenele basoreliefului de pe frontonul monumentului sugerează, în imagini artistice, aspecte din munca creatoare în care este angajat astăzi întregul nostru popor.

Un scurt program artistic, prezentat de formaţiile de amatori din localitate, vine să întregească acest moment memorabil trăit cu adîncă emoţie de toţi participanţii. Corul intonează cîntecul „Partidul — Ceauşescu — România", în timp ce mulţimea aclamă cu însufleţire pentru partid, pentru secretarul său general.

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

ZI ŞI NOAPTE, CU TOATE FORŢELE LA: • strînsul recoltei • pregătirea terenului • semănatul culturilor păioase

TIMIŞ: A început recoltatul porumbului

Pe raza de activitate a consiliului intercooperatist Periam, principalele forţe sînt concentrate pentru pregătirea terenului şi însămînţatul culturilor de toamnă. Din totalul celor 5 500 ha, pînă acum au fost arate mai bine de jumătate, iar suprafaţa destinată culturii orzului, atît pentru boabe cît şi pentru masa verde, a fost integral realizată. În acelaşi timp, s-au semănat deja 600 hectare. „Pentru ca la recoltatul porumbului, cultură mult întîrziată în acest an, să putem concentra un număr sporit de forţe am trecut la devansarea unor lucrări — ne informează tovarăşul Nicolae Oniţa, secretarul comitetului comunal de partid. Suprafaţa destinată fertilizării chimice pentru această perioadă a fost astfel depăşită cu peste 500 ha, iar din totalul îngrăşămintelor naturale, s-au transportat şi împrăştiat pe cîmp circa 10 000 tone. Pe unele parcele chiar s-a trecut la recoltatul porumbului. Într-un astfel de loc, am făcut cunoştinţă cu un grup de tineri muncitori de la fabrica de pălării din localitate. Printre ei Ioan Burtic, secretarul comitetului comunal U.T.C., Miliţa Peteu, Dan Alexandru, Maria Păscuţ şi Florica Căpuşan. Era lotul, pe care, împreună cu alţi colegi, l-au preluat încă din primăvară în acord global. În sectorul legumicol, întreaga recoltă ce a mai rămas, de roşii, castraveţi, fasole verde şi rădăcinoase este strînsă de peste 500 de elevi ai liceului, în timp ce alţi 120 de elevi din clasele mari aşteaptă avizul pentru a intra în lanurile de porumb. În ciuda acestor desfăşurări de forţe, seara, participînd la şedinţa de comandament, am reţinut un fapt, pe care îl supunem atenţiei forurilor competente. De multă vreme, întreprinderea de valorificare a cerealelor a început, în regie proprie, construcţia unui depozit pentru porumb. Acum, cînd, datorită ploilor ce-au început să cadă, porumbul trebuie să fie recoltat şi depozitat cît mai urgent, s-a abandonat şantierul. Există riscul nu numai al degradării boabelor, dar o astfel de situaţie va îngreuna mult transportul spre bazele de depozitare aflate la distanţe mult mai mari. Situaţia creată ne-a amintit de o bună măsură pe care au luat-o cooperatorii din Variaş. Pentru a preîntîmpina pierderile, aici au fost pregătite pătule din stîlpi de beton şi plasă de sîrmă ce pot adăposti însemnate cantităţi de porumb. Uscarea se realizează natural, iar materialele folosite la aceste simple adăposturi pot fi destinate altor scopuri. Cele două situaţii puse faţă în faţă denotă rolul de seamă pe care îl poate avea, la un moment dat spiritul gospodăresc.

ION DANCEA

ARGEŞ: Semănatul impune prezenţa zilnică a specialiştilor

În unităţile agricole de stat şi cooperatiste din judeţul Argeş continuă semănatul griului. Zilnic specialiştii unităţilor urmăresc starea terenului, astfel ca sămînţa de griu să fie introdusă în sol bine pregătit. Pînă în prezent, mecanizatorii, ceilalţi lucrători ai ogoarelor, acţionînd cu multă responsabilitate, au reuşit să însămînţeze griul pe mai bine de 18 la sută din suprafaţa planificată. Cu cele mai bune rezultate se înscriu cooperativele agricole de producţie din Mozăceni Deal, Miroşi, Ungheni, Ştefan cel Mare, Popeşti, Rica Căldăraru. În fiecare unitate agricolă se munceşte cu maximă operativitate la recoltat şi eliberat terenul, pentru a se permite trecerea imediată la executarea semănatului.

Cooperativa agricolă de producţie Căteasca. În ziua raidului nostru, pe una din suprafeţele de pe care s-a adunat recolta acestei toamne, cele 11 tractoare ale secţiei lucrau grupat. Mecanizatorii Stelian Amzăr, Nicolae Dragomir, Dumitru Radu efectuau arăturile în timp ce în urma lor Stan Vişinescu, Constantin Amzăr, Nicolae Guran, Ion Oprea, Nicolae Diamandin discuiesc de cîte două-trei ori suprafaţa arată. În terenul bine pregătit Lucian Amzar şi Lazăr Turlete introduc sămînţa de griu. Semănătorile sînt alimentate ritmic de către şoferul Nicolae Radu şi cooperatorul Ion Voicu. În acest flux de muncă au fost însămînţate pînă în prezent 75 de hectare cu griu şi întreaga suprafaţă cu orz. Brigadierul Nicolae Stan, prezent la faţa locului, ne spunea că ploile căzute au împiedicat efectuarea din plin a semănatului, dar că în permanenţă se urmăreşte starea terenului pentru a se cunoaşte momentul prielnic, aşa încît să nu se piardă nici o oră bună de lucru.

O. MARIAN

OLT: Cale liberă legumelor către piaţă

Eforturile depuse de-a lungul acestui an de legumicultorii judeţului Olt şi-au găsit materializarea în producţiile de legume, în special tomate, ce se recoltează în aceste zile de pe ogoare. Producţii care dacă ar fi valorificate integral şi la timp ar aduce mari venituri unităţilor agricole şi membrilor cooperatori. Numai că, în timp ce lucrătorii ogoarelor, cărora li s-au alăturat zeci de echipe formate din tineri muncitori, elevi şi studenţi, acţionează din zori şi pînă-n seară pentru a strînge întreaga recoltă de pe cîmp, cantităţi însemnate de roşii aşteaptă să fie ridicate atît de la punctele de preluare, cît şi de la centrele C.L.F. de către principalul beneficiar. Întreprinderea pentru producerea şi industrializarea legumelor şi fructelor Caracal.

Munţii de lădiţe pline cu roşii sau de roşii depozitate direct pe pămînt, pe care i-am văzut în fermele legumicole din Gostavăţ, Vişina Veche, Osica de Sus, Greci, Fălcoiu ş.a., ca şi numărul mare de membri cooperatori care aşteptau mijloacele de transport pentru a încărca tomatele recoltate de o zi, două sau chiar mai multe, ne-au determinat să urmărim care sînt cauzele ce conduc la o asemenea stare de lucruri.

Conducătorul auto Ion Uduoi de la I.T.A. Balş, care a plecat la prima oră a dimineţii de la Vlăduleni la Fabrica de conserve Caracal cu un transport de patru tone de roşii, se întoarce după şapte ore. De ce? „Două ore mi-a luat transportul şi cinci am stat la descărcat", se justifică acesta. Nicolae Gildău soseşte la Caracal, cu primul transport, de la Gostavăţ, în jurul orei 12,00. De ce? „Nu a avut cine mă încărca".

Văzînd modul defectuos cum sînt descărcate maşinile, ne-am zis că aici e locul unde se pierde cel mai mult timp, şi am început să cronometrăm. La cîntar se pierd cel mult trei minute dacă şoferul stă lîngă maşină, dacă nu, durata ajunge la 5—10 sau chiar mai multe minute. La descărcare, maşinile care au roşiile încărcate în containere sînt eliberate în cel mult zece minute, cele în care roşiile sînt în lădiţe, între 30 şi 120 minute. De unde o asemenea diferenţă? Şoferii C.A.P. sînt plătiţi la tone kilometri. Deci ei sînt interesaţi să scape cît mai repede. De aceea nu se mulţumesc numai să grăbească oamenii de la descărcare ci muncesc cot la cot cu ei. Şoferii de la I.T.A. însă sînt plătiţi la ore. Aşa se şi explică totala lor nepăsare. Trag maşinile la locurile de descărcare şi aşteaptă pînă cînd li se spune: Gata, puteţi pleca. Din cele relatate se poate trage concluzia că transportul cu containere este mult mai avantajos. Dacă-i aşa de ce nu se recurge la acest procedeu?

Iată răspunsul pe care l-au primit de la Constantin Nicolae, inginerul şef al Fabricii de conserve. „Avem peste 1 800 containere verificate care pot fi folosite de toate cele 180 capacităţi de transport venite de la I.T.A., dar şoferii nu primesc să lucreze cu ele. Motivul? Containerele trebuie să le ia în primire pe bază de semnătură.

Aşadar, multe neajunsuri, multe nereguli care se datoresc în primul rînd lipsei de control din partea celor ce ar trebui să coordoneze şi să controleze aceste activităţi. Lipsă de colaborare între cei ce ar trebui să urgenteze transportul legumelor de la grădini, la consumatori.

DUMITRU DUCA

ÎN ADUNAREA GENERALĂ A ORGANIZAŢIEI U.T.C. S-A DEZBĂTUT ACEST SUBIECT:

CUM ÎNTREŢIN UTECIŞTII MAŞINILE LA CARE LUCREAZĂ

Aducerea în discuţie a modului în care tinerii din secţiile Întreprinderii mecanice „Muscel" îşi onorează una dintre îndatoririle lor esenţiale — întreţinerea şi exploatarea în cele mai bune condiţiuni a maşinilor, utilajelor şi instalaţiilor din dotare — era determinată de înregistrarea unor indici de utilizare nesatisfăcători în multe sectoare de bază.

În acea primă adunare generală a organizaţiei U.T.C. din secţia mecano-energetică, în care s-au dezbătut aceste aspecte, uteciştii au făcut propuneri concrete, au sugerat cîteva iniţiative eficiente care trebuiau lansate în întrecere în vederea dinamizării contribuţiei fiecărui tînăr la mai buna folosire a maşinilor şi utilajelor. Exemplul a fost urmat de celelalte organizaţii şi, în scurtă vreme, comitetul U.T.C. pe întreprindere dispunea de un plan amănunţit de măsuri practice.

Una dintre aceste măsuri prevedea constituirea unor echipe permanente, formate din cîte 3 tineri în fiecare organizaţie, care să controleze la sfîrşitul programului de lucru şi în zilele de repaus starea maşinilor — curăţenie, funcţionare, încărcare — şi să sesizeze imediat conducerii secţiilor neajunsurile constatate. Activitatea de pînă acum a celor 7 echipe existente, s-a concretizat în peste 100 de sesizări şi tot atîtea intervenţii operative pentru înlăturarea defecţiunilor. Cine face însă aceste intervenţii? S-au constituit în paralel alte patru echipe, în tot atîtea secţii productive, formate din cei mai buni mecanici lăcătuşi şi tehnicieni cu răspunderi concrete în privinţa efectuării reparaţiilor curente, neprevăzute. S-a reuşit astfel să se prevină în mare măsură defecţiunile, să se scurteze timpul de staţionare al utilajelor, să se uşureze simţitor sarcinile secţiei mecanic-şef.

— Bineînţeles, ne-am preocupat totodată de întărirea compartimentului de specialitate adică, a sectorului mecano-energetic — spune tovarăşul Gh. Ţurlea, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere — căruia îi revine sarcina executării reparaţiilor capitale. Aveam această obligaţie pentru că şi aici ca şi în celelalte secţii tinerii reprezintă majoritatea covîrşitoare în colectiv. Propunerea care ni s-a părut a fi cea mai inspirată şi pe care am luat-o în considerare a fost organizarea unei brigăzi de producţie şi educaţie comunistă a tineretului.

Într-o acţiune de asemenea amploare însă, căruia i se conferise de-acum un caracter permanent, sînt implicaţi deopotrivă tinerii ingineri, maiştrii şi tehnicienii. Propunîndu-şi să recupereze pentru producţie unele maşini vechi care altfel trebuiau casate, brigada de la mecano-energetic avea nevoie de sprijinul unor specialişti care să proiecteze dispozitivele necesare reparării şi modernizării acestor utilaje. S-au oferit uteciştii din compartimentul tehnico-administrativ. Un colectiv format din 6 ingineri — Nicolae Marcel, Alexandru Roşculeţ, Viorel Serbinov, Mihaela Serbinov, Aurel Ciobanu şi Cristea Marin — au executat în afara orelor de program proiectele inovaţiilor, îmbunătăţirilor tehnologice concepute de tineri, le-a acordat asistenţa tehnică în finalizarea lucrărilor. Au fost readuse astfel în circuitul producţiei, prin străduinţele acestor tineri, 12 utilaje.

Gama acţiunilor şi iniţiativelor menite să educe pe tineri în spiritul disciplinei şi ordinii, al răspunderii muncitoreşti este completată şi de alte acţiuni importante întreprinse de organizaţia U.T.C.

ROMULUS LAL

PRODUSE PESTE PREVEDERI REALIZATE ÎN ÎNTRECEREA UTECISTĂ

Tot mai multe colective de tineri din unităţile economice ale judeţului Cluj raportează noi şi importante succese în întrecerea „Tineretul, factor activ în îndeplinirea cincinalului revoluţiei tehnico-ştiinţifice". Astfel, prin acţiunile şi iniţiativele întreprinse de uteciştii de la IMMR Cluj-Napoca, prevederile planului pe 9 luni au fost realizate cu opt zile mai devreme, iar cheltuielile la 1 000 lei producţie s-au redus cu 12,5 la sută faţă de sarcinile planificate. Acum, cînd mai sînt cîteva zile pînă la încheierea celui de-al treilea trimestru, colectivul de muncă de la Întreprinderea „Clujana", unde ponderea tinerilor, în totalul forţei de muncă este de peste 75 la sută, sarcinile anuale la producţia marfă au fost îndeplinite în proporţie de 95 la sută. Pînă în prezent, în luna septembrie au fost realizate suplimentar produse în valoare de peste 2,5 milioane lei. Acţiune permanentă pe agenda organizaţiilor U.T.C. de la Întreprinderea „Metalul roşu", reproiectarea şi modernizarea produselor, a avut drept rezultat în acest an economisirea a peste 67 mii tone metal. (N. M.).

Marea adunare populară din municipiul Buzău

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu sînt întîmpinați cu căldură la sosirea în municipiul Buzău

În Piața Dacia, puternice și îndelungi ovații pentru partid, pentru secretarul său general

„Avem tot dreptul să ne mîndrim cu minunatul nostru trecut, cu strămoșii poporului nostru, cu cei ce au luptat pentru eliberarea națională și socială, cu luptătorii revoluționari pentru socialism! Cea mai bună cinstire pe care o putem aduce acestui trecut, tuturor acelora care s-au jertfit de-a lungul secolelor este de a face totul pentru a asigura înfăptuirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XI-lea pentru edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru ridicarea bunăstării și fericirii întregului nostru popor".

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

trecut, cu strămoșii poporului nostru, cu cei ce au luptat pentru eliberarea națională și socială, cu luptătorii revoluționari pentru socialism! Cea mai bună cinstire pe care o putem aduce acestui trecut, tuturor acelora care s-au jertfit de-a lungul secolelor este de a face totul pentru a asigura înfăptuirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XI-lea pentru edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru ridicarea bunăstării și fericirii întregului nostru popor. (Aplauze puternice; urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

Pornind de la aceste considerente, am transformat participarea noastră la această măreață adunare sărbătorească și într-o vizită de lucru în municipiul Buzău. Am dorit să cunoaștem cum s-a trecut la realizarea noului cincinal, cum acționează organizațiile de partid, oamenii muncii din Buzău pentru înfăptuirea în cele mai bune condițiuni a sarcinilor ce le revin din hotărîrile Congresului al XI-lea al partidului.

Desigur, nu putem decît să dăm o deosebită apreciere faptului că, pe primele 8 luni ale acestui an, planul a fost nu numai realizat, dar și depășit, că se depun eforturi pentru a asigura obținerea de rezultate tot mai bune atît în industrie și agricultură, cît și în alte domenii, punîndu-se astfel din primul an o bază trainică înfăptuirii cincinalului 1976—1980. Dealtfel, în întreaga țară, clasa noastră muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor au pășit cu hotărîre la realizarea cincinalului și au obținut, în industrie, pe primele 8 luni, rezultate remarcabile, superioare prevederilor planului pentru această perioadă. Iată de ce doresc să adresez tuturor oamenilor muncii din județ calde felicitări pentru realizările obținute pe primele 8 luni și urarea de a obține rezultate și mai bune în acest an și întregul cincinal. (Aplauze puternice, îndelungate; urale).

De asemenea, și în domeniul agriculturii, județul Buzău a obținut în acest an rezultate mai bune decît în 1975. Aceste rezultate ne dau posibilitatea să apreciem că, acționîndu-se în continuare cu toată fermitatea, se vor putea realiza prevederile planului cincinal în ce privește producția agricolă. Dealtfel, în întreaga țară, țărănimea muncitoare, oamenii muncii din agricultură au obținut, în acest an, rezultate bune. Sînt posibilități ca recolta pe acest an să fie cu mult superioară celei a anului 1975, asigurîndu-se astfel condiții bune pentru aprovizionarea oamenilor muncii, sporindu-se contribuția agriculturii la dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste. (Urale și aplauze puternice. Se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!"). **Iată de ce doresc să adresez și țărănimii din Buzău felicitări pentru rezultatele pe care le-a obținut în acest an și urarea de a face totul spre a obține recolte tot mai mari, spre a îndeplini cu succes sarcinile din cincinal!** (Aplauze puternice; urale).

Și în celelalte sectoare de activitate economico-socială, prevederile pe acest an se realizează cu succes. Toate acestea demonstrează cu putere justețea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului, a planului de dezvoltare economico-socială pe acest cincinal; ele dovedesc mai cu seamă forța creatoare a oamenilor muncii din țara noastră, care înfăptuiesc neabătut politica Partidului Comunist Român — politică ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii noastre națiuni. (Urale, aplauze puternice).

Odată cu dezvoltarea economiei, cu creșterea bogăției naționale, se înfăptuiesc și măsurile de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor. Cunoașteți că în cincinalul trecut prevederile de creștere a veniturilor, de sporire a mijloacelor materiale pentru aprovizionarea populației s-au îndeplinit, de asemenea, cu succes. Și în primele luni ale acestui nou cincinal se realizează cu succes prevederile privind sporirea producției de bunuri de consum, creșterea veniturilor oamenilor muncii, asigurîndu-se astfel și în domeniul ridicării bunăstării poporului înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea, aplicarea neabătută a politicii partidului. Țelul suprem al societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm este acela de a asigura oamenilor muncii bunăstarea și fericirea. (Aplauze puternice; urale îndelungate).

Se transformă din temelii înfățișarea patriei noastre, a orașelor și satelor. Însuși Buzăul, care înainte de cel de-al doilea război mondial era un orășel mic, devine, an de an, un oraș modern, cu o înfățișare măreață — așa cum se întîmplă cu toate orașele patriei noastre socialiste. Aceste transformări în construcții și în arhitectura localităților patriei noastre, măreția clădirilor noi sînt o dovadă a forței creatoare a poporului nostru, a ceea ce poate realiza un popor care a devenit stăpîn pe destinele sale și-și făurește în mod liber orînduirea nouă, în care este stăpînul a tot ceea ce se produce. (Aplauze puternice, îndelungate; urale).

Iată de ce avem, într-adevăr, dreptul ca, la această sărbătoare, să privim cu mîndrie tot ceea ce am realizat; dar, deoarece — așa cum am menționat — am transformat aceasta și într-o vizită de lucru, nu aș putea să nu mă refer, pe lîngă ceea ce am spus cu privire la rezultatele bune obținute, și la unele lipsuri constatate, la ceea ce avem de făcut pentru a asigura în continuare realizarea în cele mai bune condițiuni a actualului plan cincinal.

Trebuie spus că, în cincinalul în care ne aflăm, județul și municipiul Buzău au sarcini mari. Volumul producției industriale va trebui să fie în 1980 mai mare decît dublu față de 1975. Producția agricolă trebuie să sporească și ea în mod foarte substanțial, construcțiile de locuințe se vor dubla față de cincinalul 1971—1975. Trebuie să crească serios productivitatea muncii, să se perfecționeze întreaga activitate economico-socială, să se asigure, pe această bază, condițiile de creștere a nivelului de trai material și spiritual. Toate acestea cer eforturi serioase din partea organizațiilor de partid, din partea comitetului municipal, a comitetului județean de partid, din partea tuturor oamenilor muncii. Desigur, în rezultatele bune obținute se oglindește și activitatea organizațiilor de partid, a comitetului municipal și a comitetului județean de partid; dar dacă în tot ceea ce este bun este încorporată și munca comuniștilor, a organelor de partid din toate sectoarele de activitate, apoi și în lipsurile ce se manifestă sînt cuprinse și unele neajunsuri existente în activitatea comuniștilor și a organizațiilor noastre de partid. Este necesar ca organizațiile de partid, toți comuniștii să fie mai activi în unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii pentru a participa cu întreaga lor forță și pricepere la înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea al partidului. Aceasta este una din problemele fundamentale care stau astăzi în fața oamenilor muncii din Buzău, ca, dealtfel, din întreaga noastră țară! (Aplauze, urale îndelungate; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

Am vizitat astăzi patru mari întreprinderi din Buzău. Pe lîngă rezultatele bune, am constatat și posibilitățile foarte mari care există pentru a obține, cu actualele capacități, o sporire substanțială a producției, în unele întreprinderi chiar o dublare a producției ce se obține astăzi. Printr-o mai bună organizare a muncii, printr-o amplasare mai rațională a utilajelor și mașinilor, printr-o folosire intensivă a spațiilor și mașinilor avem posibilitatea să realizăm în aceste uzine — dar și în altele sînt rezerve similare —, cu un volum mult mai mic de cheltuieli, producția planificată. Aceasta înseamnă să obținem o producție mai ieftină, să realizăm o creștere a eficienței investițiilor, a întregii noastre activități și, pe această bază, să asigurăm o rezervă mai puternică de mijloace financiare și materiale, atît pentru dezvoltarea generală a țării, cît și pentru creșterea bunăstării întregului nostru popor. (Aplauze puternice, urale îndelungate).

Rezerve uriașe sînt, în Buzău ca și în alte județe, în domeniul investițiilor. Am constatat și aici ceea ce am discutat la Consfătuirea cu proiectanții, care a avut loc recent la Comitetul Central: supradimensionări, spații nefolosite, faptul că cel puțin 50 la sută din fierul-beton, metalul, cimentul și alte materiale de construcții se pot economisi, realizîndu-se capacitățile de producție proiectate. Dacă se vor face asemenea economii la ceea ce aveți în județ de realizat, ne vor rămîne disponibil fier-beton, materiale de construcții, ciment și alte materiale pentru a construi alte mii și mii de apartamente și pentru a putea, în felul acesta, asigura mai rapid rezolvarea problemei locuințelor pentru toți oamenii muncii. (Aplauze puternice, îndelungate; urale).

Este necesar ca toate consiliile de conducere ale oamenilor muncii, organizațiile de partid să analizeze de îndată aceste probleme, să le discute cu colectivele respective pentru a stabili măsurile concrete în vederea trecerii imediate la înfăptuirea directivelor stabilite la Comitetul Central în acest domeniu. Comitetul județean și comitetul municipal să nu aștepte ca un minister sau altul să vină să soluționeze problemele, ci să analizeze proiectele, să acționeze ferm pentru ca, de îndată, să se pună capăt risipei de materiale care produce mari daune economiei naționale, sustrage din circuitul productiv sute și sute de mii de tone de materiale de construcții, îngropîndu-le în pămînt fără nici o justificare. Să îndreptăm aceste materiale — așa cum am spus — spre construcții de locuințe, spre construcții necesare îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii! (Aplauze puternice, urale).

Sînt, desigur, și alte domenii unde trebuie să se acționeze cu mai multă fermitate — în domeniul productivității muncii și al calității în general, în sistematizare și în întreaga activitate economică pentru a se obține în acest cincinal un salt calitativ, pentru a face ca sarcina trasată de Congresul al XI-lea ca cincinalul 1976—1980 să devină cincinalul revoluției tehnico-științifice să devină o realitate în toate sectoarele de activitate! (Aplauze, urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

Trebuie să se înțeleagă bine de către fiecare muncitor, țăran, intelectual, de către fiecare cetățean al patriei că realizarea sarcinilor de dezvoltare a României socialiste depinde de munca fiecăruia, de felul cum vom ști să gospodărim cu chibzuință și economie mijloacele de care dispunem în momentul de față. De aceasta depinde progresul mai rapid al patriei noastre, lichidarea rămînerii în urmă, ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea condițiunilor pentru înaintarea spre comunism! (Urale puternice, aplauze, se scandează: „Ceaușescu și poporul!").

Este necesară întărirea disciplinei, a răspunderii la locul de muncă a fiecărui cetățean, a tuturor colectivelor de oameni ai muncii, a conducerii întreprinderilor. Toate organizațiile de partid și obștești trebuie să acționeze cu fermitate pentru dezvoltarea conștiinței socialiste, pentru a face ca fiecare om al muncii să înțeleagă faptul că socialismul presupune o înaltă conștiință cetățenească, patriotică și revoluționară. Tocmai în acest sens este orientată activitatea de formare a omului nou, munca politico-educativă și culturală! În această direcție este orientat programul elaborat de Congresul educației politice și al culturii socialiste, precum și planul de măsuri stabilit recent de Comitetul Politic Executiv. Toate acestea au în vedere ridicarea nivelului general de cunoștințe profesionale și politice, a nivelului de cultură, transformarea culturii noastre într-o cultură revoluționară, astfel ca fiecare cetățean al patriei noastre să fie un cetățean activ, un revoluționar care să lupte în orice condițiuni pentru apărarea patriei, pentru victoria socialismului și comunismului pe pămîntul României! (Urale puternice, aplauze, se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!").

Dragi tovarăși și prieteni,

Preocupîndu-ne de problemele înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XI-lea, noi acționăm, totodată, ferm și pentru realizarea directivelor în ce privește politica noastră internațională. Sîntem hotărîți să facem totul pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, pentru întărirea unității lor, considerînd că aceasta constituie un factor de prim ordin pentru progres, pentru pace în întreaga lume. (Aplauze puternice; urale).

Dezvoltăm larg relațiile cu țările în curs de dezvoltare care reprezintă marea majoritate a statelor și popoarelor lumii. Acționăm pentru ca, printr-o unitate cît mai strînsă, ele să obțină un progres mai rapid pe calea dezvoltării economico-sociale, să devină stăpîne pe bogățiile naționale, să se asigure astfel creșterea bunăstării popoarelor respective, independența și suveranitatea fiecărei țări. (Aplauze și urale puternice). **În acest cadru milităm cu toată forța pentru realizarea noii ordini economice internaționale, care să așeze relațiile dintre state pe o bază nouă, de egalitate, de avantaj reciproc.**

Ne pronunțăm și dezvoltăm larg relațiile cu toate statele lumii, inclusiv cu statele capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice. Considerăm că trebuie făcut totul pentru ca fiecare națiune să ia parte activă la viața internațională, ca îndeosebi popoarele mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare și nealiniate să aibă un cuvînt tot mai hotărît în soluționarea problemelor complexe ale lumii de astăzi, în înfăptuirea dezarmării și, în primul rînd, a dezarmării nucleare, în realizarea unei păci trainice, în asigurarea respectării dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale. (Aplauze puternice; urale; se scandează „Ceaușescu-P.C.R.!").

Facem totul pentru a contribui la înfăptuirea securității în Europa, pentru dezvoltarea largă a colaborării economice, fără îngrădiri, între toate statele continentului nostru, pentru a obține pași concreți pe calea dezangajării militare, a reducerii armamentelor și trecerea treptată spre dezarmare — considerînd că aceasta constituie o problemă esențială pentru securitatea și pacea în Europa. Totodată, acționăm pentru dezvoltarea colaborării culturale, tehnico-științifice între toate statele de pe continentul nostru — considerînd că schimburile culturale, realizarea unei conlucrări pentru dezvoltarea culturii europene pusă în slujba păcii și colaborării servește tuturor popoarelor, cauzei păcii în întreaga lume. (Aplauze puternice, urale).

România a sprijinit și sprijină activ luptele de eliberare națională. Ne pronunțăm ferm pentru a se asigura cît mai rapid independența Namibiei și Rhodesiei, pentru a se pune capăt politicii rasiste din Africa de Sud. Vom sprijini cu toată puterea noastră acele popoare care luptă pentru a scutura dominația străină, pentru a fi stăpîne pe destinele lor! (Aplauze puternice, urale).

Întărim larg colaborarea cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare, cu partidele democratice și progresiste, considerînd că solidaritatea și unitatea forțelor progresiste de pretutindeni constituie garanția mersului înainte, a lichidării politicii imperialiste și colonialiste, a triumfului relațiilor noi de egalitate, de respect al independenței și suveranității, de renunțare la forță și la amenințarea cu forța, de neamestec în treburile interne! (Aplauze puternice, urale).

Avem deplina convingere că popoarele de pretutindeni, acționînd într-o solidaritate tot mai strînsă, pot asigura progresul și o pace trainică pe planeta noastră, pot realiza o lume mai dreaptă și mai bună! (Aplauze puternice, prelungite; urale. Se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

Iată de ce, dragi tovarăși și prieteni, noi vom îmbina permanent activitatea noastră de construcție socialistă și de ridicare a bunăstării României, a poporului nostru, cu activitatea internațională, cu solidaritatea cu toate popoarele și forțele care se pronunță pentru libertate, pentru progres social și pentru pace, considerînd că așa ne îndeplinim atît obligațiile naționale, cît și îndatoririle noastre internaționale. (Aplauze puternice, prelungite, urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.!").

În încheiere, doresc să exprim convingerea că organizațiile de partid, comuniștii, toți oamenii muncii, acționînd într-o strînsă unitate sub conducerea partidului, a Comitetului său Central, vor realiza neabătut sarcinile mărețe ce le revin în acest cincinal.

Cu această convingere vă urez să obțineți rezultate cît mai bune în toate domeniile de activitate, succese tot mai mari și tot mai importante, multă sănătate și multă fericire! (Urale puternice, aplauze prelungite; se scandează îndelung: „Ceaușescu-P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!". Toți cei prezenți în marea piață a orașului ovaționează minute în șir, într-o atmosferă de puternic entuziasm, pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

După înălțătorul moment al dezvelirii obeliscului din parcul „Cring", tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu se îndreaptă, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, spre marea adunare populară care încununează această sărbătoare.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este salutat cu puternice ovații și urale, de zecile de mii de oameni veniți în piața „Dacia", în cadrul ansamblului modern al centrului civic al municipiului.

Exprimînd simțămintele pe care întreaga suflare a Buzăului le trăiește în aceste momente înălțătoare, tovarășul Tudor Postelnicu, prim-secretar al Comitetului județean de partid, a spus:

Îngăduiți-ne, mult stimate tovarășe secretar general, să vă adresăm, din adîncul inimilor noastre, urarea de bun venit la manifestările prilejuite de sărbătorirea a 1 600 de ani de la prima mențiune documentară a Buzăului.

De fiecare dată cînd ați venit în județul nostru, indicațiile pe care le-am primit la fața locului s-au soldat cu noi rezultate, constituind pentru Comitetul județean de partid, pentru toți comuniștii, pentru cei peste o jumătate de milion de locuitori ai județului, un program complex de perfecționare a activității noastre.

Vorbitorul s-a referit apoi la parametrii concreți ai dezvoltării multilaterale a acestei zone, la realizările colectivelor de muncă buzoiene, la amplul program de investiții în a cărui realizare se află angajate toate forțele județului.

În încheierea cuvîntului său, vorbitorul a spus:

Dorim să exprimăm și cu acest prilej adeziunea deplină a locuitorilor județului Buzău la politica internă și externă a partidului nostru, pe care o aprobăm și o susținem din toată inima.

Oamenii muncii din județul nostru dau o înaltă apreciere activității neobosite, plină de patos revoluționar, pe care dumneavoastră, mult stimate tovarășe secretar general, o desfășurați în fruntea partidului și statului, modului strălucit în care călăuziți destinele poporului român, pentru ca țara noastră să ocupe un loc tot mai demn în rîndul popoarelor lumii. În numele comuniștilor, al tuturor cetățenilor de pe aceste meleaguri, ne angajăm să înfăptuim neabătut hotărîrile Congresului al XI-lea al partidului, minunatul Program de înflorire multilaterală a României socialiste.

În continuare, s-a dat citire Decretului prezidențial, prin care se conferă municipiului „Ordinul Steaua Republicii Socialiste România" clasa I pentru contribuția adusă de cetățenii Buzăului de-a lungul veacurilor la lupta întregului popor pentru libertate și progres social și pentru participarea activă la înfăptuirea politicii partidului și statului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

În uralele mulțimii, ia apoi cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Cuvintarea secretarului general al partidului a fost subliniată cu îndelungi aplauze, cu urale și ovații, buzoienii reafirmîndu-și încă o dată încrederea deplină în partid și secretarul său general, hotărîrea lor nestrămutată de a merge neabătut pe calea luminată de partid — calea socialismului și comunismului, a fericirii întregului popor. Ei și-au exprimat, totodată, voința fermă de a transpune în viață îndemnurile mobilizatoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, de a munci cu tot elanul pentru înflorirea județului lor, a patriei socialiste.

Făcîndu-se ecoul acestei hotărîri, primul secretar al Comitetului județean de partid a mulțumit, în numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii din județul Buzău, pentru indicațiile date, pentru înalta distincție acordată municipiului Buzău cu prilejul împlinirii a 1 600 de ani de la prima mențiune documentară, reafirmînd, totodată, hotărîrile buzoienilor de a transpune în viață în mod exemplar sarcinile ce le revin în industrie, în agricultură.

După încheierea adunării populare, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu semnează în cartea de onoare a orașului.

„Cu prilejul împlinirii a 1 600 de ani de la prima mențiune documentară a Buzăului, adresez cele mai calde felicitări locuitorilor acestei străvechi zone daco-getice, milenară vatră strămoșească cu bogate și glorioase tradiții în istoria luptei poporului român pentru apărarea ființei naționale și neatirnarea patriei, pentru dreptate socială și libertate națională.

Urez tuturor locuitorilor municipiului și județului Buzău noi și însemnate succese în dezvoltarea economică, socială și edilitar-gospodărească pentru aplicarea în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea și a Programului Partidului Comunist Român, pentru ridicarea națiunii noastre pe trepte tot mai înalte de bunăstare, civilizație și progres".

Aceeași atmosferă de puternic entuziasm care a caracterizat întreaga vizită a marcat și momentul plecării secretarului general al partidului. Pe stadionul orașului, de unde a decolat elicopterul, la bordul căruia tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu s-au îndreptat spre București, se aflau mii și mii de locuitori ce au ținut să-și exprime încă o dată dragostea nețărmurită pentru partid, pentru secretarul general al partidului.

La Întreprinderea „Textila"

Fotografiile: GHEORGHE CUCU și AGERPRES

NEFIRESCUL ANONIMAT al unor oameni ai muncii intelectuale

OPINII de Gh. Suciu

În liniștea bibliotecilor, arhivelor și muzeelor, a altor lăcașuri de cultură și artă se desfășoară o activitate încordată, stăruitoare, de atîtea ori încununată de rezultate dintre cele mai notabile. Oameni modești, vîrstnici și tineri, petrec aici ziua întreagă defoliind vechi manuscrise, răsfoind ziare și reviste, **scuturînd colbul de pe cronice bătrîne**, consultînd dicționare și enciclopedii. În servietele acestor muncitori, mari și încăpătoare serviete, cum aveau și cîțiva dintre prestigioșii noștri profesori de liceu și facultate, se string, seara, zeci, sute și, nu o dată, mii de fișe, însemnări, trimiteri bibliografice, glosare, tabele sinoptice. Zile la rînd, ani în șir — același ritual, pînă cînd cel care mai e numit încă, de către unii cu nas subțire de snobi trecători, „șoarece de bibliotecă" pune o ordine în acest haos aparent, structurează și elimină spre a strînge totul într-o sinteză nouă, limpezită, și ne trezim în rafturile librăriilor cu o carte nemaivăzută, rîvnită și necesară spiritului nostru în necontenită îmbogățire.

Acești oameni, care știu ce fac, truditori fără zgomot în sfera culturii, trăiesc într-un cvasianonimat. Între ei se cunosc și se respectă, unul sugerînd celuilalt o neistovită sursă bibliografică, celălalt dînd, „în schimb", o idee de cum ar vedea el întocmirea unei ediții. Dacă locuiesc în așezări deosebite poartă corespondență între dînșii dar nu pe teme de banale politețuri. În severele lor reviste de specialitate scriu unii despre alții. Nu se supără că revistele de cultură și artă îi pomenesc doar rareori. Din fericire, nu o dată, presa centrală recenzează înfăptuirile lor. Totuși, ei nu sînt oamenii vîlvei, sînt departe de tupeul zgomotoșilor interpreți de așa de proastă muzică ușoară, care pe deasupra pretind a avea și **cultură generală**. O frumoasă scenă de gen, care-și așteaptă încă pictorul inspirat, cum se poate vedea zilnic în grădina Bibliotecii Academiei, dar și-n atîtea alte incinte ale lăcașurilor de cultură din țară devine pilduitoare: în jurul unui om albit la tîmple ori al cărui craniu e întru totul ros de calviție, tineri și mai puțin tineri fac cerc, arzînd într-un dialog dincolo de vrejul banalității diurne; omul ajuns la senectute grăiește rar, mai tinerii lui colegi gesticulează larg, vocile se întretaie. Cine știe ce-și dispută? La un moment dat, cel mai venerabil se smulge locului și se îndreaptă spre una din sălile bibliotecii; ceilalți îl urmează. Acolo, în liniștea creatoare, fiecare dintre ei își reia firul lecturilor și al gîndurilor.

Nici un om cu adevărat de cultură nu poate nega importanța unei bune ediții, fie că e a cutărui cronicar, a unui clasic al literaturii ori nici nu are un autor fiind o antologie de înțelepciune și artă populară sau un corpus de documente dintr-un secol petrecut. Nimeni, zicem, nu neagă așa ceva și, totuși, unele prejudecăți stăruie încă în acest domeniu. Un alcătuitor și comentator de o bună ediție nu are nici pe departe „faima" ultimului venit, de obicei cu mare zgomot, în cîmpul criticii literare de pildă. Mai sînt destui care cred că travaliul pe care-l presupune o dreaptă punere în lumină a unei cărți se cuvine să-l facă cei care stau în marginea literaturii și artei și mai ales că asemenea realizări — și această eroare ni se pare și mai gravă decît prima — n-ar face parte integrantă, de o deosebită importanță, din cultura și arta prezentului.

Nu, nici una, nici cealaltă! Cel în stare să scoată o ediție din Cantemir ori Eminescu nu e un „șoarece de bibliotecă", bun doar a se face ironii pe seama lui, bun doar să-l ironizezi pentru sfînta lui obsesie de a găsi ori stabili **textul de bază**, de a-l comenta cu toată știința necesară, de a-l pune în pagină cu toată suplețea pe care acesta o incumbă. Iată, și în acest plan, Eminescu ne dă o lecție prin prețuirea pe care o acorda el edițiilor vechi bine întocmite, care l-au întovărășit prin toate peregrinările, și, să nu uităm, prin marea lui traducere „Fragmente din istoria românilor" **(Partea întîia — Istoria Principatelor Românești — înainte de constituirea lor neatîrnată; Partea a doua — de la descălecarea Principatelor Românești pînă la pierderea neatîrnării)**, volum de peste 350 de pagini, singurul care a apărut în timpul vieții poetului, dar fără numele acestuia, în corpusul de documente Hurmuzachi.

Editorii și cercetătorii de care vorbim — și să nu ignorăm faptul că avem o pleiadă de tineri cu o contribuție deja remarcabilă în acest domeniu atît de pretențios — sînt mai adesea cunoscători de limbi vechi și moderne, de istorie, arte și științe, filologi de orizont larg, **oameni de carte multă**, cum ar zice Iorga, care te pot, pe tine, subțire șlefuit și superficial pus la punct cu ultima noutate de aiurea, ține de departe la respect. Dar n-o fac — și nu din falsă modestie. N-o fac, pentru că nu le stă în fire gîlceava deșartă. Iar cu totul altceva este gîlceava, a lor între ei, pe cutare amănunt din cîmpul lor de activitate. Familiarizați cu știința și cultura mare, au deprins și oarecare înțelepciune și cunosc, demult, fabula poloboculul gol. Așa că te ascultă o clipă sau două, apoi o iau din loc, înclinați sub greutatea servietelor lor uriașe, spre bibliotecă ori arhivă. Căci au treabă!

Destinul unei cărți, al unui document depinde într-o așa de mare măsură de cel ce le dă primul tiparului, de felul cum le face, încît va trebui să mai medităm încă o dată, cu toată responsabilitatea, asupra profesiunii de editor. Cu atît mai mult într-o vreme cînd o întemeiere filozofică și o ideologie atît de clare, cum sînt ale noastre, nu numai că ne îndeamnă dar ne și impune, sub formă de directive, valorificarea atentă, critică și integratoare a tuturor creațiilor pe care un trecut atît de bogat pe toate planurile ni le-a lăsat drept moștenire. Într-un asemenea climat ideologic și cultural, revizuirea faptei editorului se impune în sensul aprecierii cuvenite, bineînțeles atunci cînd restituția lui e făcută cu pricepere, pietate, în cunoștință de cauză și scop, nu numai declarat dar și argumentat. Prezentul, indiferent în ce domeniu, are nevoie de trecut, de istoria ce l-a premers, iar cel care dezvăluie valorile pe care ni le-au lăsat predecesorii nu doar că ridică un monument acestora, meritat și prin el însuși fapt de cultură, dar dă un sprijin însuși prezentului, contribuie la mai buna lui întemeiere.

Faptul, bunăoară, că ultima epopee europeană de netăgăduită valoare, **Țiganiada** lui Ion Budai-Deleanu, a stat un secol întreg în manuscris, ca apoi, trunchiată și fără o prea bună sistemă filologică să circule, lîncezind, încă un secol, deci fără luarea în considerare cu toată cuviința (cu cîteva excepții) pînă la ediția scrupulos întocmită, înțelept adnotată și comparativă a lui Florea Fugariu ne poate da de gîndit. Același editor, prin osîrdia cu care a întocmit și întocmește edițiile autorilor cuprinși în genericul de **Școala Ardeleană** (Șincai, Maior etc. din opera primului dîndu-ne pînă acum patru volume masive) ne-a oferit prilejul să dăm o altă dimensiune acestei mișcări cultural-științifice, dar și ideologice, de retrezire a spiritualității românești, cu profundul ei caracter patriotic. În ultimii ani au fost editate operele lui Dimitrie Cantemir (seria este în curs), aici distingîndu-se P.P. Panaitescu și Virgil Cândea. O ediție ireproșabilă a **Învățăturilor lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie** ne-au dat Florica Moisil, Dan Zamfirescu și G. Mihăilă, cum același lucru l-a făcut pentru Antim Ivireanu cu **Didahiile** lui și celelalte opere Gabriel Strempel. Capitala operă a lui B. Petriceicu Hasdeu, **Etymologicum magnum romaniae** a fost editată prin strădania lingvistului Grigore Brâncuș. Din M. Eminescu au fost scoase la lumină două opere ca și inedite (vechile ediții mai mult au stricat decît să pună în reală evidentă virtuțile poetului): traducerea din **Critica rațiunii pure** de Kant (editori C. Noica și Al. Surdu) și **Dicționarul de rime** (de către Marin Bucur și Victoria Ana Tăușan), precum și, inedită absolută, traducerea **Artei reprezentării dramatice** a lui E. Th. Rötscher de către Aurelia Rusu. La volumul VI din seria de **Scrieri** a lui E. Lovinescu a ajuns Eugen Simion. De seria de **Opere** (ajunsă la vol. VII) a lui Liviu Rebreanu se ocupă Nicolae Gheran, Nicolae Liu și Valeria Dumitrescu etc., etc.

Putem spune fără nici o putință de tăgadă că niciodată moștenirea noastră cultural-artistică nu a fost așa de masiv și de bine editată ca în anii din urmă, că niciodată n-am avut un mănunchi așa de însemnat de harnici și competenți editori. Din nefericire, cei care ne-au adus și ne aduc în lumina lor adevărată opere de o atît de mare însemnătate au trecut și trec nu o dată nebăgați în seamă, ca și cum pregătirea, dăruirea și inspirația pe care le pretind asemenea întreprinderi ar fi de ici de colea, ca și cum cei care, ani de zile, stăruie într-un cvasianonimat prin biblioteci și arhive, sleindu-și lumina ochilor dar ridicînd netulburați monumente acestei culturi ar fi mai prejos decît cutare insolent debutant ori cutare „consacrat", cu acte în regulă și un morman de cărți necitite de nimeni. Munca editorului se cuvine altfel prețuită. Această muncă e parte integrantă din marea muncă a prezentului. Editorul trăiește astăzi și contribuie la împlinirea zilei de astăzi. Luminîndu-ne trecutul mai îndepărtat ori mai apropiat de noi, el consolidează de fapt prezentul și dă mai mult decît sugestii pentru prospectarea de zări noi culturii românești.

Nobila pasiune

Maria Stan este tehnician la „Tricodava". Prietena ei, Elena Ardelean, modelier tehnolog, a venit în vizită și nu numai atît. Cele două tinere au o pasiune comună — lectura. Timpul liber al celor două tinere înseamnă în mare parte cercetarea noutăților editoriale, discuția pe marginea ultimelor lecturi. De altfel, Maria Stan posedă o frumoasă bibliotecă personală pe care o îmbogățește necontenit, pe criteriul valoric dar și pe cel sentimental — pentru că, așa cum se întîmplă cu orice iubitor al cărții, ea are o bibliografie preferențială, și numele scriitorilor care intră în această bibliografie selectivă sînt o garanție pentru nivelul lecturilor sale: multă poezie, Magda Isanos, Nicolae Labiș, Nichita Stănescu, proză contemporană românească — Fănuș Neagu, Eugen Barbu, Marin Preda. Generoasă, Maria Stan recomandă colegelor de muncă cele mai bune cărți, le împrumută, discută cu ele pe marginea lor. Nobila ei pasiune se transmite astfel, tînăra tehniciană făcînd în felul acesta propagandă pentru obișnuința cu lectura, fundamental mod de îmbogățire a universului spiritual și sufletesc.

PRO ȘI CONTRA

„Starea" de existență primară

Am rămas și noi, probabil ca și alții care însă n-o mărturisesc, descumpăniți în fața picturilor din recenta expoziție a lui Florin Ciubotaru. Firește, nu ne-am grăbit să respingem ceea ce poate nu înțelegem: se cade să privim cu luare aminte și chiar de mai multe ori pînă cînd vom putea să vedem, nu-i așa, dincolo de aparent indescifrabile suprafețe pictate. Accesul acesta la esențe pare că vrea să ni-l înlesnească într-o oarecare măsură textul cuprins în catalogul expoziției, text semnat de Anca Arghir. Deși speram ca aprecierile sau, mă rog, judecățile de valoare să ajute cît de cît la ceva, iată ce citim: „Evoluată pînă la maxima înflorescență, speța picturalului s-a consacrat ca loc estetic al mesajelor senzoriale-afective; această condiție o expune revizuirii, ori de cîte ori artistul concepe nevoia unui suport vizual pentru comunicarea de ordinul obiectivității". *Dintr-o dată pătrundem în mrejele unui text ale cărui capcane se cer ele însele descifrate. Probabil pentru că mesajele „senzorial-afective" sînt și ele foarte diverse, „speța picturalului" se vede expusă revizuirii? Sau aceasta se întîmplă numai cînd artistul „concepe nevoia unui suport vizual"? Nu se știe, dar tocmai acesta-i rostul criticii: să pună întrebări minților leneșe. Iar dacă întrebările vin din ermetismul textului, cu atît mai bine: sîntem ermetici, deci nu ne înțelege nimeni! Dacă, apoi, artistul din textul Ancăi Arghir „concepe nevoia" și nu o simte, cum îndeobște se întîmplă, se vede că e vorba despre o necesitate impusă de o rațiune superioară: ar fi trebuit să ni se explice în treacăt, cam care ar fi ea. În fine, după ce „concepe", artistul aceluiași text (vrem să spunem că textul criticului creează un artist ipotetic) „se întîmplă să depindă (...) de instrumentul binar suprafață-culoare...". Nouă ni se păruse că mai frecvent e cazul artistului care nu depinde de instrument, ci încearcă să-l folosească potrivit cu propria lui personalitate. Dar dacă Anca Arghir crede că e mai interesant invers... Mai departe, domnia sa ne arată cum o banalitate este... paradoxală (la Dostoievski, da, recunoaștem că se întîmplă și acest curios lucru). Anume, dînsa nu se îndoiește că „negarea picturii prin pictură" ar fi o formă „paradoxală" a contestației. De ce să fie paradoxală?! Contestația în artă, știe și un elev, este un fenomen firesc: fiecare operă fiind, în felul său, o negare (nu și anulare, desigur) a celei sau celor dinaintea ei. Altfel, muzeele lumii ar fi pline de copii. Ce-i „paradoxal" aici?!*

Trecem peste nu știu ce sentiment pe care artistul ar vrea să-l „aclimatizeze" la șevalet, ca și peste „simbolistica perenității" (e de bănuit că Anca Arghir deține un inventar mai precis al zisei simbolistici) și ajungem la această frază greșit construită din punct de vedere gramatical: „Intenția de a radicaliza condiția picturii ca mediu de reflecție e anunțată ÎN schematizare și acromatism, ÎN regimul de nonsensibilitate, ÎN refuzul expansivității optice și emoționale". *Intenția aceea va fi fiind ea neapărat anunțată: nu în, ci prin (sau de) cele observate — judicios ori nu, să spună pictorul — de Anca Arghir în sau pe respectivele pînze! Credem că puțin mai multă atenție chiar și la asemenea lucruri ar face să crească impresia de respect pe care, nu ne îndoim, A.A. îl are față de cititor. Cît despre expoziția pe care o prefațează nu sfătuim pe nimeni să se bizuie pe textul respectiv pentru a pricepe ceva. Poate invers, pictura să arunce asupră-i o rază... Citind textul Ancăi Arghir sîntem tentați să-i atribuim această memorabilă, în felul ei, „lămurire" a picturii pe care o comentează: „În jurul unui nod simbolic se ordonează un perimetru al semnificării marcat de inscripții ideografice, pe care nu le putem decoda și care dealtfel au numai rostul apodictic să „arate calea": arta ca urmă a trecerii omului prin timp, opera ca efigie heraldică a umanului"!*

Menționăm, în fine, că textul e tipărit și în engleză. Nu-i exclus ca traducerea să-i mai reducă din obscuritate, făcînd astfel un mai luminos loc ideilor pe care e de sperat că le conține. În orice caz, este o posibilitate...

M. COSTEA

Manuscrisul grădinarului

Ce altceva decît o povestire de largi dimensiuni sau o suită de povestiri este, sau mai bine zis, trebuie să fie cartea de călătorie? Ea are deci nevoie de faptul revelator, de întîmplări extraordinare, de personaje caracteristice, într-un cuvînt de motive de interes, altele decît cele pe care științele naturii, geografia și istoria, în formele lor popularizate sau ghidurile și pliantele publicitare de orice fel le oferă despre lumea adusă în discuție. O carte de călătorie este un univers interpretat, dezvăluit dintr-un anume unghi.

Aceste lucruri mi-au venit în minte citind cartea lui Traian Filip Spre Kilimandjaro. Mi-au venit în minte, pentru că lucrarea în cauză îndeplinește foarte puține din cerințele genului. De fapt, metoda de lucru nu-o divulgă însuși autorul: „Eu rețin detalii caracteristice, forme, culori, înlănțuiri complicate, sentimente și idei". Marturisire adevărată, mai ales în prima parte, pentru că, într-adevăr Traian Filip are un extraordinar apetit al amănuntului, caracteristic sau nu, al formelor, al culorilor. O amețitoare sarabandă a detaliilor, un carusel de amănunte și de fapte mărunte se învîrtește pe mai bine de 200 de pagini. E copleșit de date geografice, etnografice, botanice, zoologice, încît ai impresia că autorul e veritabilă mașină de calculat. Privirea și auzul său înregistrează cu lăcomie nuanțe de culoare și sunet, reținute cu o minuțiozitate de cartograf militar. O curiozitate specială prețăluiește totul, traduce aproape totul în șilingi și dolari. Cît despre „complicate înlănțuiri de sentimente și idei..." e o pură iluzie a autorului. Oamenii sînt în majoritate siluete fără chip, surprinzător de precise vestimente în mișcare. Chipul unui om interesant, extraordinar se diluează în evenimente rutiniere. Multe personaje sînt parcă desprinse dintr-un joc al umbrelor, copleșite de multitudinea gesturilor, a amănuntelor vestimentare. Exotism? Firește, nu-l respingem cîtuși de puțin însă datorită mulțimii de amănunte nesemnificative, emoțiile nu mai reușesc să ajungă la cititor. Totul este devorat de acest cancer al detaliilor. Pînă și cu adevărat impresionantul episod al morții antilopei Impala e transformat de pasiunea detaliului într-o grotescă scenă de abator. Autorul nu reușește să stăpînească materialul faptic, ci e stăpînit de acesta. Magnifica orhidee neagră înflorită de ochiul lui Hemingway, nu e în cartea lui Traian Filip decît un biet puzzle sau o fotografie supraexpusă.

Mărturisim că am întîlnit în paginile acestei cărți și motive de satisfacție între care unul provine din „o experiență personală, fără pretenții de literatură, dar care comunică sentimentul firescului". Este vorba de Manuscrisul de la Dagoreddi, manuscris care aparține însă grădinarului negru James.

HORIA BĂDESCU

Dincolo de vitrină

O vitrină ocupată în întregime de numeroasele exemplare ale unei aceleiași cărți vorbește de la sine despre importanță, valoare, prestigiu cultural. În orice caz așa ar trebui să fie. Trecătorul privește vitrina, intră și cumpără carte — iată cel mai idilic tablou ce se poate închipui. Cum ajunge o carte locatara exclusivă de o zi sau mai multe a unei asifel de vitrine? — ne-am întrebat.

Tovarășa Enciu Elena, vînzătoare la standul de beletristică la librăria „M. Sadoveanu" din Capitală, ne-a spus că există două căi de obținere a mult rîvnitei vitrine: în primul caz ea se amenajează la cererea editurii în vederea lansării respectivei cărți în fața publicului de către un critic sau un editor; în al doilea caz se amenajează la cererea respectivului autor. Pentru aceasta însă, autorul trebuie să obțină în prealabil aprobarea editurii cu care merge la Centrul de librării al orașului București, adică la directorul lui, tovarășul Virgil Olteanu. Dînsul aprobă, așadar, aprobarea editurii după care telefonează librăriei spre a proceda în consecință. Din discuția cu tovarășul director al Centrului de librării am aflat însă că procedura e și mai complicată. Are loc un consult de valoare. Așadar: editura trimite, la solicitarea autorului, respectiva aprobare către Centrala editorială și Direcția de sinteze ce dau în acest chip și un verdict asupra calității cărții. După aceasta, tovarășa Elvira Popescu de la Propaganda editorială comunică Centrului de librării aprobarea care, la rîndul lui, o comunică librăriei ș.am.d. Totul pentru... calitate! Foarte bine, însă iată că la capătul acestui veritabil maraton al calității nu întîlnim mereu „calitatea", asupra căreia avizează, slavă domnului, atîtea semnături. Săptămîna trecută, de exemplu, vitrina librăriei „Mihail Sadoveanu" ne recomanda cu generozitate insistentă Ochii florilor de Petre Got. Am cumpărat, firește, Ochii florilor — nu chiar din vitrina librăriei — și am început să o citim. Cea de-a patra carte a poetului Petre Got ne invită, ca și celelalte, într-un imperiu programatic al purității „în sine" practicate prin decor și nu prin idee sau formă de sensibilitate. Exaltarea din acest „Eden terestru", pentru că nu e vorba de o feerică lume imaginară, de basm, ci de sterilizarea printr-o blîndețe egală, falsă, a unui decor real, se clamează prin imitarea gesturilor și a simbolurilor întîlnite mai cu seamă în prima fază a liricii blagiene. Firește, nu lipsește nici fixația satului mitic, dar e totuși moderată, de suprafață, pentru că la Petre Got nu există în fapt nici o tensiune lirică. Poetul este încîntat de existență în felul unui călugăr franciscan, starea sa fundamentală fiind a beatitudinii de circumstanță. El se mișcă senin, în „imperiul iubirii" unde „moartea" e o blîndă ficțiune ce se topește la simplul gînd al poetului. Pacea, lumina ce îmbată „trupul, / celulă cu celulă, nucleu cu nucleu", „cinstitele zariști", „cinstitele spații", „sîngele azur", „orele — clinchet de aștri, muzici, crini, petale, uragane de flori, detestarea trupului ca impur și dorința de redobîndire a purității prin sacrificiu și penitență, angelizarea femeii — rezumă datele acestei lirici care prin diafanitate tezistă ajunge să sterilizeze chiar ideea de poezie. Iată, de exemplu, cîtă poezie conțin aceste înflăcărate rînduri dintr-o „Misivă": „Numai primăvara nu ți-o dau, / Îți înapoiez din lume orice zici; / Vor dispare zariști și sisteme / Numai tu pe veci vei fi aici". Sau de ce nu ne-am cutremura în fața acestui discurs patetic, plin, e drept, de o iubire cam revărsată: „Iubito, cum mă ții, așa, în brațe, / Ești maica mea ce mă ținea atunci, / Iubito, tot pe mine mă vei naște / Cînd îmi vei face prunci"? Altădată, luînd un ton și mai familiar, de conversație, ca să spunem așa, neacademică, după ce-și formulează bănuiala unei anterioare cunoașteri a celei iubite („Pe tine te-am mai întîlnit o dată / 'Nainte de-a ne naște, într-un rai; / Un înger te cerea pe veci / Și tu deloc nu-l ascultai, nu-l ascultai" — îndărătnică, ce mai!) poetul explică filozofic: „Ne aștepta un alt eden, mai tragic, / Dar cu grădini totale și fructele întregi; / Aici se plămădește soarta lumii, / Aici e veșnicia, mă-nțelegi?" Ce este femeia? „Femeia este piscul Ararat / Unde se-nalță timpul în neștire, / Ea este lumină peste Fire, / Ea este edenul înviat". În consecință, înțelegem opțiunea poetului: „Cerul dacă m-ar fi întrebat / Ce să zămislească pentru mine, / Fete aș fi zis, fără clintire, / Fete pentru strașnicul Bărbat".

Așa ne trebuie dacă n-am pus frîu curiozității noastre de a ști ce se află, uneori, dincolo de vitrină...

C. MIHAI

PUNCTE DE VEDERE DESPRE CRITICA POEZIEI

Cînd criticii „votează" cu majoritatea...

Numeroase cărți de critică apărute în ultimii ani se ocupă, integral sau parțial, de fenomenul liric contemporan. **Poezia unei generații** de Ion Pop, **Secțiuni** de Victor Felea, **Teritorii lirice** de Gheorghe Grigurcu, **Scriitori români de azi** de Eugen Simion, **Poezia românească contemporană** de Al. Piru, **Tensiuni lirice contemporane** de H. Zalis, **Poezie și generație** de Marin Mincu, **Critica — formă de viață** de Lucian Raicu, **O istorie polemică și antologică a literaturii române de la origini pînă în prezent (Poezia română contemporană)** de Eugen Barbu, **Domeniul criticii** de Valeriu Cristea — ca să le cităm numai pe acestea — au teoretic dacă nu ambiția, atunci cel puțin intenția, de a ordona după criterii estetice sau tematice materia lirică a ultimelor decenii și de a o interpreta conform gustului propriu și unei idei despre literatură. Desigur, analizele, descrierile, ierarhiile cîte sînt cuprinse în aceste cărți sînt interesante și se citesc cu folos. Nu ne propunem aici să le înșirăm. Vrem doar să împărtășim cititorului o impresie mai generală în urma lecturii. Poate greșim, și aceasta n-ar face decît să contribuie prin eroarea noastră la elucidarea lucrurilor... Ceea ce frapează la o cercetare de ansamblu este aspectul fragmentar al demersului critic și sentimentul unei receptări aproape stereotipe a poeziei, stereotipie evidentă nu numai în formulele foarte circulate ce au căpătat prin rulare colectivă forța unei litere de lege, ci și prin tabelele de la sumar unde întîlnim într-o ordine devenită sacră aceiași poeți sau, mai bine-zis, aceeași selecție de poeți. Tendința nu e aceea a [illegible] de gust și interpretare [illegible] mai degrabă a conformității cu o idee acreditată. Unele tentative de revizuire a valorilor lirice, explicite în planul interpretării, nu ating însă niciodată ordinea tabu a ierarhiei de la sumar așa încît nu de puține ori se instalează o explicabilă confuzie cu privire la ideea despre poezie a autorului unei culegeri. Situație disperată: aproape toată lumea vede într-un poet cam același lucru! Ideile acceptate au format în jurul operelor o centură de oțel care fascinează prin soliditate și orbește prin strălucire. În spatele acestei centuri operele așteaptă încă a fi dezvăluite. O prejudecată foarte răspîndită care supralicitează o pretinsă obiectivitate, nu favorizează de fapt decît un anumit gen de mortificare a literaturii. Înclinația spre uniformizare a ideilor critice poate fi reflexul unei cauze mai adînci ce se cere în orice caz semnalată. Privirea printr-un unic telescop, fixat într-un anumit unghi, pe lîngă că e plicticoasă e și periculoasă deoarece indică o creștere îngrijorătoare a conformismului literar și a comodității în dauna interpretării originale. Poezia e comentată prin formule: Nichita Stănescu face o **poezie de limbaj**. Marin Sorescu e ironist și scoate poezie din **parodierea poeziei**. Cezar Baltag e un **poet de factură intelectuală** ce tinde spre o încifrare a lirismului inspirîndu-se din absurdul folcloric. Ion Gheorghe vrea să creeze prin poezia sa o **mitologie lirică** nouă, Ioan Alexandru e un poet al **stărilor existențiale** care dă semne de epuizare prin cele două cărți de Imne etc., fără a se sonda decît arareori ce se află chiar și în spatele acestor afirmații. Ion Pop și Eugen Simion se aventurează spre analize de adîncime folosind unele mijloace ale criticii moderne și rezultatele sînt din cele mai interesante.

Punerea sub semnul întrebării a unor opere s-a făcut, apoi, arareori și fără o strălucire care să le fixeze în memoria literară cu atît mai mult cu cît acest lucru s-a realizat prin articole care nu examinau opere, ci cărți. Cele cîteva bătălii au fost sortite eșecului și pentru că s-au dus nu în numele unor idei moderne de literatură, ci în numele unora anacronice. Contestarea lui Nichita Stănescu de către Gheorghe Grigurcu a fost în parte lipsită din păcate de o elocvență a demonstrației critice și de eleganță iar aceea a lui Marin Mincu chiar de argumente. Cine crede că se poate demola ușor, acela e un superficial. Respingerea volumului **La lilieci** publicat acum cîțiva ani de Marin Sorescu, lucru în care s-a ilustrat mai toată critica românească (excepție au făcut Nicolae Manolescu, Eugen Simion și Lucian Raicu) a indicat gradul redus de elasticitate a gustului critic și chiar o ușoară valoare a perspectivei poeziei moderne. Tabloul poeziei suferă de rigiditate. În afara lui Al. Piru care în **Poezia românească contemporană**, definind-o numai prin genul proxim (Ion Gheorghe e whitmanian, Nichita Stănescu e arghezian sau verlainean, Cezar Baltag e urmuzian etc) o anulează în bloc într-un exercițiu arid, repede previzibil, numai Eugen Barbu își permite, cu o dezinvoltură pe care cea mai mare parte a criticii a pierdut-o, să propună un alt punct de vedere în cadrul unui spectacol plastic, burlesc și capricios care este **Poezia română contemporană** și care, deși nu poate fi luat din pricina criteriilor folosite, chiar ca un „îndreptar" — nu știu de ce am avea nevoie de așa ceva! — este totuși prin materia acoperită cel mai larg tablou al poeziei contemporane. În ansamblul criticii, pe lîngă ceea ce am amintit, gesturi de impunere sau, dimpotrivă, de revizuire a valorii unui poet sînt lipsite, cu foarte mici excepții, de anvergură și consecvență. E drept că Marin Mincu vorbește de o „subsidiană a lirismului" la Ana Blandiana, propunîndu-l, printr-o demonstrație neconvingătoare, ca pe un poet marcant al epocii pe George Alboiu, Eugen Simion pledează aproape cu timiditate pentru Vasile Vlad, Lucian Raicu atrage atenția asupra lui Petre Stoica, Valeriu Cristea o numește pe Ileana Mălăncioiu, într-o interesantă cronică, drept „o personalitate a poeziei contemporane". O părere însă care s-a împămîntenit este că valoarea ar fi sinonimă cu acceptarea unanimă. Reprimîndu-și cu crispare impulsurile, o parte a criticii preferă să voteze cu majoritatea decît să cadă în postura imprudentă a unei interpretări personale. Un lucru este în orice caz limpede: se simte din ce în ce mai puțin nevoia inventarelor, a descrierilor corecte ale unor cărți și din ce în ce mai mult aceea a analizelor serioase, moderne prin concepție, care să deschidă căi noi spre cosmosul viu, plin de viață, inepuizabil în sensuri, al celor mai importante opere ale liricii actuale.

MIRELA ROZNOVEANU

Cum se formează, cum se afirmă talentele autentice din popor

„DINASTIA" UDREA: INTERPREȚI; CONSTRUCTORI, PEDAGOGI ȘI CERCETĂTORI

● Victor Udrea din *Pucioasa este creatorul dinastiei Udrea. Este vorba de o dinastie princiară numai în sfera dragostei pentru arta populară, cu atît mai nobilă deci. Interpret la caval, cimpoi, fluier, constructor de instrumente populare, patru din copiii lui sînt lîngă el, îndrăgostiți de muzică, interpreți la rîndu-le al celui mai autentic folclor local — făcînd în sensul acesta și o veritabilă activitate de cercetare. Victor Udrea nu este un pasionat al artei populare, ci mai degrabă un pătimaș. Neobosit, el caută soluții muzicale noi, în cea mai curată tradiție, participă la toate manifestările artei amatoare din Tîrgoviște. A creat și a perfecționat instrumente, adăugîndu-le noi valori sonore, prin veritabile invenții care le împlinește sunetul, le lărgește paleta de culoare și amplitudine. Faima lui a mers atît de departe, încît formații din Belgia și Olanda i-au făcut comenzi de instrumente și l-au invitat să dezvăluie taina meșteșugului său unic. Taina este talentul și dragostea profundă pentru arta populară. Bun pedagog, Victor Udrea nu se limitează numai la copiii săi, ci caută talente în rîndul tinerilor, le transmite valorosul său repertoriu, îi îndeamnă să-l îmbogățească. La ora cînd apar aceste rînduri, Victor Udrea este în Polonia la un concurs de artă populară de anvergură, unde nu ne îndoim că ne reprezintă cu cinste și strălucire.*

„POEȚI ȚĂRANI"

● *În fapt, ce numim „poeți țărani"? Ștefan Tănase din Patru Frați-Ilfov, e practic un poet cult, remarcat și de Arghezi. Gheorghe Bălăldu din Pincota-Arad și atîția alții ca el (Gheorghe Nistor Ungureanu, cioban din Mușetești-Gorj, Emilia Bercoșeanu din Iercoșeni-Arad, Ghiță Baciu din Întorsura Buzăului-Covasna, sau Gheorghița Măleanu din Bărbătești-Vîlcea) reprezintă dacă vrem „modelul clasic" al poetului țăran, prin aceea că scrie în manieră populară, cu acea caracteristică a oralității anonime, nu impersonale, ci implicînd o colectivitate mare, prin acel „eu" cu valoare de simbol și de specie. Adică, poezie populară autentică, cu autorul cunoscut, aptă de a crea variante și de a se transmite ca arhetip. În ultima vreme însă se produce în numeroasa familie a poeților „țărani" o sensibilă diversificare, care nu este altceva decît reflexul ofensivei civilizației și culturii în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei. Cei mai tineri poeți-țărani rămîn în categorie prin ocupație și prin sondarea permanentă a universului sufletesc specific, printr-o firească și tradițională îngemănare cu natura — care de altfel nu-i era străină nici lui Eminescu, ca să dăm un exemplu ilustru. Printre ei, nu puțini sînt poeți de autentică valoare, recunoscuți ca atare și publicați ca atare. Iată-l de pildă pe Vasile Dincu din Runcu Salvei — Bistrița-Năsăud. Sub titlul „Poetul coboară din munți" autorul publică o carte în editura „Dacia", publică versuri în gazetele literare ale Transilvaniei, este popularizat la Radio-Cluj, chemat la Televiziune. Născut în 1940, poetul e tînăr. A rămas în sat, cultivă pămîntul și grădina, citește, scrie. Remarcabil este că toată această publicitate nu l-a scos din „ale sale" și nu a alterat prin nimic prospețimea și căldura versurilor, a căror inspirație folclorică este mult sublimată, sensibil cultă, admirabilă esențializare și decantare a esențelor moștenite. Iată un crochiu de Vasile Dincu care amintește de Heine:* „Pe coaja unui fag sunător / Am scris odată cu mîna tremurîndă / Numele ei. / Anii care au crescut între noi / Au lăsat copacul curat / Numele s-a șters".

TEATRUL CA INSTITUȚIE MORALĂ A SATULUI

● *Prin 1930 profesorul Dimitrie Gusti descoperea, în tărîmul de legendă al Bistriței Năsăud, în comuna Șanț o splendidă demonstrație de creație spontană țărănească: teatrul vorbit din Șanț, al cărui animator era un tînăr pe atunci — țăranul Constantin Iugan. Gusti găsise o situație de fapt, care nu începea atunci, ci dimpotrivă, moștenită din străbuni, se transmitea din generație în generație. Este vorba de o specie de Comeddia del Arte, profund originală, în care autorul subiectului teatral — Constantin Iugan (care are acum 80 de ani și crește în jurul său tineri creatori care să-i continue opera) — își alege interpreții, le propune subiectul, iar aceștia îl joacă, improvizînd, creînd personajele, dialogul, situația dramatică. Interpreții, creatori în fiecare spectacol care nu se desfășoară niciodată la fel, schimbîndu-și mereu bagajul, bogăția lingvistică, desfășurarea de proverbe și zicale, ghicitori și vorbe din bătrîni cu care este argumentată situația dramatică și psihologia personajelor — se întrec în fantezie și inteligență. Rezultatul este un act artistic pe cît de autentic, pe atît de emoționant și original. Subiectele sînt alese întotdeauna din viața satului, țin de un cod moral strămoșesc, se situează întotdeauna în perimetrul artei formative, educaționale. Spectacolele cu „Bătrînul care își împarte averea" — un veritabil rege Lear țăran, sau „Măritatu fără voie" au fost încununate cu premiul I la toate concursurile de teatru amator la care au fost prezentate.*

FENOMENUL ARTISTIC HOREZU

● *„Știm, ne spunea Pătru Bărdașu, secretarul Comitetului orășenesc Horezu al U.T.C., că dispariția vechii funcționalități a olăriei, că producția de serie relativ mare presupune inerent o serie de schimbări în profilul tradițional al ceramicii noastre, standardizarea. Vom avea poate cu timpul o adevărată industrie de ceramică tip Horezu. Trebuie în același timp a cultiva dintr-un responsabil respect al tradiției și arta Horezului. Prin cele mai înzestrate individualități. Pe care le avem încă. Pe care le putem crește. Vasele de Horezu au semănat între ele, ca vasele oricărui alt centru, dar n-au fost niciodată identice. Ceea ce le-a diferențiat a fost tocmai acea inefabilă cantitate de simțire, individualizînd vizibil obiectul. Deținem încă o serie de tehnologii specifice, care, cu timpul, se vor pierde în favoarea tehnologiilor industriale. Trebuie împărtășite și altora. Exploatate creator. Mă gîndesc că la Horezu se poate organiza anual o tabără de creație a studenților din institutele de artă și a ceramiștilor artiști afirmați deja. „Schimbul de experiență" poate avea avantaje reciproce. În plus, studenții ar putea învăța multe în ceea ce privește arta noastră veche, prin vizitele la numeroasele monumente existente în județ (Govora, Măldărești, Bistrița, Arnota, ș.a.m.d.). Unele, adevărate bijuterii ale artei brîncovenești și ale geniului creator popular. S-ar mai putea organiza simpozioane, invitînd tineri specialiști și personalități în vederea adîncirii cercetării artei tradiționale din județul nostru, a studierii posibilităților de continuare la un elevat nivel a meșteșugurilor caracteristice (olărie, țesut, incrustături, feronerie). Despre Horezu s-a scris mult. Evaluarea critică a „fenomenului artistic Horezu" nu mi se pare a fi încheiată însă".*

Horezu poate deveni mai mult decît ceea ce este. O școală care să continue tezaurul de frumusețe și simțire al tradiției folclorice, o școală care să educe tinerele generații în spiritul adîncului respect față de valorile trecutului produse de popor, al înțelegerii trăsăturilor caracteristice ale spiritualității acestuia.

C.R. CONSTANTINESCU

TELEGRAME

Președintele Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui Republicii Islamice Pakistan, FAZAL ELAHI CHAUDHRY, următoarea telegramă :

Sînt profund mișcat de mesajul de compasiune trimis de Excelența Voastră privind pierderile de vieți omenești și distrugerile cauzate de ploile și inundațiile din Pakistan.

În numele guvernului, poporului pakistanez și al meu personal, exprim Excelenței Voastre profunda noastră gratitudine pentru solicitudinea și bunele dumneavoastră sentimente.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, NICOLAE CEAUȘESCU, primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, MANEA MĂNESCU, și președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, NICOLAE GIOSAN, au primit din partea președintelui Republicii Socialiste Vietnam, TON DUC THANG, primului secretar al Comitetului Central al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, LE DUAN, președintelui Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Socialiste Vietnam, TRUONG CHINH, și a primului ministru al Guvernului Republicii Socialiste Vietnam, FAM VAN DONG, următoarea telegramă :

În numele poporului vietnamez, al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, al Adunării Naționale, al Guvernului Republicii Socialiste Vietnam și al nostru personal, dorim să vă adresăm dumneavoastră personal, Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naționale, Guvernului Republicii Socialiste România și poporului român frate, sincere mulțumiri pentru urările cordiale transmise cu ocazia Zilei naționale a Republicii Socialiste Vietnam.

De-a lungul anilor, solidaritatea, prietenia și cooperarea frățească între cele două țări ale noastre au cunoscut o dezvoltare favorabilă, în spiritul internaționalismului proletar.

Sîntem convinși că, în actuala etapă de edificare a unui Vietnam pașnic, independent, unificat și socialist, poporul vietnamez va beneficia în continuare de sprijinul viguros și ajutorul prețios ale Partidului Comunist Român, ale Marii Adunări Naționale, ale Guvernului și ale poporului frate al României.

Urăm poporului român să obțină în continuare noi succese în construirea socialismului.

Vă rugăm să primiți, tovarăși, cele mai bune urări de sănătate și fericire.

Delegația sovietică aflată într-o vizită în țara noastră a participat la un cocteil oferit de însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, B. I. Minakov. Au fost prezenți tovarășii Gheorghe Oprea, viceprim-ministru al guvernului, Ion Ursu, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Dumitru Turcuș, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Oancea, adjunct al ministrului afacerilor externe, alte persoane oficiale.

AGENDĂ

Delegația țării noastre la lucrările celei de-a X-a Conferințe regionale F.A.O. pentru Europa, care se desfășoară la București a arătat că România consideră că în viitor Programul Alimentar Mondial trebuie să-și orienteze din ce în ce mai mult activitatea spre realizarea, sau participarea directă la realizarea unor proiecte destinate să contribuie la dezvoltarea economică și socială a tuturor țărilor în cursă de dezvoltare, indiferent de sistemul lor social-politic sau de regiunea din care fac parte, la creșterea producției lor agricole, fără diminuarea ajutorului pentru situații de urgență.

Referitor la repartizarea țărilor europene în Consiliul F.A.O. și în grupurile consultative, delegația României a subliniat că principiul rotației trebuie respectat riguros, în interesul fiecărei țări și al cooperării mai strînse a tuturor țărilor.

★

Ieri, la București, au început lucrările Consfătuirii pe țară de medicina muncii. Tema acestei manifestări științifice organizate sub egida Societății de Igienă și Sănătate publică o constituie Pneumoconiozele.

CRONICA U.T.C.

Ieri a părăsit Capitala o delegație a Uniunii Naționale a Studenților din Togo care, la invitația Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, a efectuat o vizită în țara noastră.

„DECADA CĂRȚII ROMÂNEȘTI"

Începutul lunii octombrie va marca și în acest an momentul inaugural al tradiționalei manifestări **Decada cărții românești. Desfășurată sub semnul hotărîrilor de istorică importanță adoptate de Congresul educației politice și al culturii socialiste, activitățile din cadrul decadei vor demonstra evoluția ascendentă a muncii cu cartea, orizonturile largi ale devenirii spirituale a omului nou. Pe agenda acestei autentice sărbători a scrisului românesc figurează la loc de cinste expozițiile ce se vor deschide în librăriile, bibliotecile, unitățile industriale și agricole din țară. Organizate după precise criterii tematice, expozițiile vor prezenta publicului cărți politice, științifice, tehnice, beletristice, lucrări editate în mari tiraje în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare.**

Un moment distinct al decadei îl vor constitui dialogurile scriitorilor și editorilor cu cititorii, în cadrul cărora se vor dezbate aspecte semnificative ale producției semnificative ale producției editoriale. Comitetele județene de educație și cultură socialistă vor sprijini organizarea unei ample suite de consfătuiri și simpozioane în rețeaua noastră de biblioteci, iar sub egida Comitetului uniunii sindicatelor din presă, poligrafie, edituri și a Centralei editoriale va avea loc o conferință a librarilor. Reținem, de asemenea, că peisajul actualei ediții a decadei va fi punctat definitoriu de montaje literar-muzicale, spectacole teatrale, recitaluri de poezie patriotică, numeroase standuri stradale și expoziții în aer liber.

INVITAȚIE LA DIALOG

Cu șapte ani și jumătate în urmă lua ființă în acest ziar rubrica „De la om la om". Spuneam atunci, într-o scurtă prefață : „Expresia de la om la om are un înțeles simplu și precis. În limba română modernă ea vine să numească o relație sinceră și aproape intimă între doi oameni care se confesează, punîndu-și „sufletul pe masă". Rubrica pe care o inaugurăm astăzi, și pe care cititorul o va găsi în fiecare sîmbătă în același colț al ziarului, vă propune un dialog deschis și în termeni familiari pe temele cele mai curente ale vieții, care să cuprindă, dacă va fi posibil, întreaga suprafață a preocupărilor vîrstei tinere. Nu e vorba, în nici un caz, de un „curier al inimilor sfîrîmate" sau de o „poștă sentimentală", consacrată exclusiv avatarurilor dragostei și cortegiului de întîmplări neprevăzute care o însoțesc, ci de o discuție care va încerca permanent să se ridice în zona ideilor și principiilor, care nu se va ambiționa să dea sfaturi exclusiviste, ci să descopere cu ajutorul cititorilor adevăruri care să folosească tuturor. Întîmplări, cazuri, opinii, idei și concepții — pe toate le vom pune, ca un dispecer onest, într-o confruntare sinceră și pasionată".

În linii mari, preambulul corespunde și intențiilor noastre de acum, cînd ne-am decis să reluăm rubrica. Sigur că cititorii de acum aproape opt ani nu mai sînt aceiași și că ceva s-a modificat în pretențiile și nivelul lor de înțelegere. Dar vîrsta

de Ion Băieșu

tînără rămîne, cumva, aceeași, deasupra anilor și veacurilor ea se confundă întotdeauna cu nevoia de prietenie și dragoste, cu patima cunoașterii și a îndrăznelii, cu aspirația spre puritate și absolut, cu dorința de perfecțiune, cu onoarea, demnitatea și cinstea. Tinerețea e și o vîrstă a întrebărilor și căutărilor, a acuității afective și temperamentale, cînd nevoia de confesiune și confruntare e acută și indispensabilă, iar rubrica vine tocmai în întîmpinarea acestei necesități obiective. Cu alte cuvinte, despre ce vom discuta ? Despre muncă — cu implicațiile și sensurile ce se desprind din această atitudine de viață fundamentală —, despre ideal și aspirație, despre prietenie și dragoste, despre relațiile dintre părinți și copii (și invers), despre comportarea în societate și în familie, despre cultură și artă și, în general, despre toate preocupările definitorii ale tinerilor.

Vom încerca să publicăm, toate scrisorile care ne sosesc (în afara, firește, a celor pe care tiparul nu le va suporta), să spunem fiecăruia un cuvînt sincer și deschis și, dacă va fi cazul (și am dori să fie) să supunem atenției cititorilor cazurile cele mai interesante și semnificative, punîndu-i pe ei în responsabila postură de sfătuitori. Aproape că ne-ar face plăcere să vedem rubrica transformîndu-se, treptat, într-un colț scris aproape exclusiv de către tineri, nouă rămînîndune doar obligația bunelor oficii.

Fără a evita umorul, folosindu-l atunci cînd va fi cazul, rubrica va adopta un ton serios (nu grav), prietenesc, sincer, în așa fel încît nimeni să nu se simtă jignit și îndepărtat. Ceea ce nu înseamnă că vom ocoli polemica, spiritul critic și ofensiv, că ceea ce va trebui combătut nu-și va găsi replica cuvenită.

Temele enunțate mai sus nu sînt exclusive, tinerii noștri corespondenți fiind invitați să scrie despre absolut toate preocupările lor de viață, inclusiv despre... poezie și fotbal.

O ultimă precizare : părinții și alte categorii de cititori vîrstnici (muncitori, maiștri, cadre didactice) vor fi întotdeauna bineveniți la rubrica noastră cu gînduri și sfaturi pentru cei aflați la o răscruce sau într-o cumpănă.

Pe sîmbăta viitoare !

SPORT • SPORT

FOTBAL : Avancronica etapei

ÎN DOUĂ ACTE

Prima manșă dintr-o dublă întîlnire ce reînnoadă firul unei tradiții s-a consumat, miercuri, cu destule învățăminte. La adversarii noștri, așa cum remarcau „cronicarii", am văzut cam cum este fotbalul modern, de mare competiție, în vreme ce formația noastră a arătat din nou, dacă mai era nevoie, că nu știe să alerge pe gazon, fără minge, să aplice cu strictețe, așa cum fac marile echipe, marcajul om la om, presingul pe tot terenul. Echipa noastră nu a dat bune dovezi nici în ce privește pregătirea fizică. Solicitarea repetată duminică și miercuri pe un interval scurt, de fapt, a consumat resursele fizice mult mai repede decît era normal. Iată, deci, că meciul România — Cehoslovacia a fost edificator mai mult pentru partenerii noștri. Oricum, partida a lăsat ceva învățăminte, antrenorii noștri credem că și-au notat multe „noutăți" tehnico-tactice și de pregătire fizică generală.

Noua etapă, programată în două acte, este interesantă. În primul rînd, pentru a vedea și cîntări șansele noastre în revanșele de miercuri din „cupele europene".

Sportul studențesc întîlnește, la București, pe Poli Timișoara, într-o partidă în care victoria, în mod normal, nu-i poate scăpa. „Mașina de puncte" în deplasare, cu sediul în Regie, joacă astăzi pe stadionul „23 August" în vederea consolidării moralului pentru un eventual succes, miercuri, pe stadionul „Karaiskakis" din Pireu. Asta ca să-și creeze și să-și lanseze firma pe meridianele fotbalului european. Pentru că, în ce privește calificarea, considerăm că ea nu mai poate fi ratată. În deschiderea cuplajului, revelația ultimelor etape, Progresul, va primi replica echipei din Tg. Mureș, care, la această oră, ni se pare inconstantă, cu un atac lipsit de formă și ambiții. Prima șansă o au, așadar, gazdele. Un meci interesant, la „concurență", pe stadionul Steaua. Campionii au de susținut, în compania echipei din Reșița, foarte comentată în ultima vreme, mai mult decît un meci de campionat : este ultima verificare serioasă pentru manșa a doua a întîlnirii cu campioana Belgiei — F.C. Bruges. Vom întrezări oare, astăzi, semnele victoriei și ale calificării de miercuri ? În sfîrșit, mini-etapa de azi o completează partida de la Hunedoara, unde localnicii se confruntă cu liderul campionatului. Ascensiunea de formă a hunedorenilor și jocul mai consistent din ultimele meciuri vor fi testate valoric, la parametrii cei mai reali, în această partidă, pentru că partenerii de joc întrunesc asemenea atribute.

Din partidele de duminică se detașează, ca interes, meciul de la Craiova, cel puțin pentru numeroșii suporteri ai celor două echipe, Universitatea și Rapid. Fără îndoială că gazdele, într-o accentuată revenire, sînt favorite. F.C. Argeș nu are, pe teren propriu, o misiune prea dificilă în fața gălățenilor, după cum nici Politehnica Iași nu va lăsa să-i treacă printre degete, o victorie, după două înfrîngeri consecutive, victorie care ar mai atenua ceva din tristețea celor care duminicile iau drumul spre stadionul din Dealul Copoului. O victorie, desigur, dorește și bihorenii. Un eșec cu 0—3, se cere spălat cu ceva. Nu trebuie uitat, însă, că fotbaliștii constănțeni joacă bine în deplasare. La Arad, echipa pregătită de un atacant, impetuos cîndva, Cicerone Manolache, prin reînvierea spiritului ofensiv, va încerca să treacă de formația din Valea Jiului care, datorită lipsei de omogenizare, în acest sezon, nu a arătat încă ce poate.

Așadar, o etapă în două acte în care spectatorii vor privi meciurile cu gîndul la partidele de miercuri, din „cupele europene".

★

Cele patru partide care se dispută astăzi în cadrul celei de-a 7-a etape a campionatului național sînt programate astfel: Stadionul „23 August" cu începere de la ora 15,45 : Progresul — A.S.A. Tg. Mureș și Sportul studențesc — Politehnica Timișoara ; Stadionul „Steaua", ora 15,00 : Steaua — F.C.M. Reșița. La Hunedoara F.C. Corvinul va primi replica echipei Dinamo București.

Posturile noastre de radio vor transmite aspecte de la toate jocurile. Transmisia se va efectua pe programul I, în jurul orei 16,45.

DIN ALTE SPORTURI

JUDOKANI DIN 12 ȚĂRI LA CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

Sala sporturilor Floreasca din Capitală va găzdui sîmbătă și duminică întrecerile celei de-a 3-a ediții a campionatelor internaționale de judo ale României. La startul acestei importante competiții se vor alinia peste 100 de sportivi din Cehoslovacia, R.D. Germană, Franța, R.F. Germania, Olanda, Bulgaria, Portugalia, Elveția, Siria, Polonia, Iugoslavia și România.

Los Angeles : Năstase, victorios în turul II

În turul II al probei de simplu bărbați, din cadrul turneului internațional de tenis de la Los Angeles, jucătorul român Ilie Năstase l-a eliminat în două seturi, cu 6—1, 6—2, pe americanul Tom Gullikson, iar favoritul nr. 1 al concursului, Jimmy Connors (S.U.A.), a dispus cu 6—1, 7—6 de australianul Geoff Masters. Tînărul tenisman englez John Lloyd a obținut o surprinzătoare victorie, cu 1—6, 6—2, 7—6, în fața americanului Roscoe Tanner.

Alte rezultate : Colin Dibley (Australia) — Vijay Amritraj (India) 6—4, 6—2 ; Dick Stockton (S.U.A.) — Brian Fairlie (Noua Zeelandă) 6—2, 7—6 ; Sandy Mayer (S.U.A.) — Phil Dent (Australia) 6—3, 6—0 ; Eddie Dibbs (S.U.A.) — Gene Malin (S.U.A.) 6—3, 6—3.

La Lisabona a început meciul de tenis dintre echipele Portugaliei și Monaco, contînd pentru „Cupa Davis" — ediția 1976—1977. După prima zi de întreceri, scorul este favorabil cu 2—0 oaspeților. Iată rezultatele înregistrate : Bernard Baleret — Jose Vilela 0—6, 6—2, 6—3, 6—3 ; Louis Borfiga — Sergio Cruz 6—2, 6—4, 6—3.

25 DIN 64

Cursa internațională de mars desfășurată la Roubaix (Franța) a fost cîștigată de atletul olandez Jean Wos, care a parcurs, în 28 de ore, 235,500 km. Pe locurile următoare s-au clasat compatriotul său De Jonge — 229,700 km parcurși și francezul Bralet — 213,900 km. Dintre cei 64 de concurenți care au luat startul în această dificilă competiție numai 25 au trecut linia de sosire.

SCHI PE ROTILE

La Otepia, aflăm dintr-o știre transmisă din Moscova, funcționează de mai mulți ani o școală pentru schiori tineri, pregătirile în sezonul cald fiind făcute pe schiuri cu rotile. Desfășurată recent, cursa de schi pe rotile a fost cîștigată de Fedor Kolcin care a acoperit distanța de 15 km. în 41'30". Învingătorul este fiul cunoscuților schiori Alevtina și Pavel Kolcin.

Cu marele maestru internațional Florin Gheorghiu despre

MARILE TURNEE ȘAHISTE

Revederea cu colegul nostru, marele maestru internațional Florin Gheorghiu, a avut loc în cadrul unei perioade scurte de „respiro" dintr-un program competițional internațional deosebit de încărcat... După cum se știe, Florin Gheorghiu a participat, în ultimele luni, la „interzonalul" de la Manila, la Turneul „open" de la Istres (Franța), iar recent s-a întors de la importantul „Memorial Cigorin" disputat la Soci, în U.R.S.S. Conform tradiției, și de data aceasta i-am solicitat lui Florin Gheorghiu să răspundă, pentru cititorii „Scînteii tineretului", la cîteva întrebări :

— Programul competițional din acest an a fost mult mai bogat decît de obicei ! Din acest punct de vedere, turneul de la Soci a reprezentat, alături de „Interzonalul" de la Manila, unul din punctele cheie ale acestui program încărcat și fructuos ?

— După cum știți, anul acesta a avut drept obiectiv principal obținerea unui rezultat foarte bun la Interzonalul de la Manila. Din această cauză, am depus toate eforturile pentru ca la acest mare turneu să mă pot afla în cea mai bună formă sportivă, și rezultatele obținute în competițiile anterioare m-au îndreptățit să sper acest lucru. Din păcate, la Manila, șansa de turneu a adversarilor mei direcți de concurs, alături de neșansa proprie, cît și de unele scăpări în poziții cîștigate, m-a privat de calificarea pentru meciurile candidaților. Tehnic, însă, am jucat la Manila, probabil cel mai bun șah din ultimii 10 ani și din această cauză neîndeplinirea integrală a obiectivului pe care mi-l propusesem m-a mihnit foarte mult. Cele două turnee ce au urmat „Interzonalului" au fost diferite din toate punctele de vedere. Open-ul din Franța, deși destul de puternic, a constituit (prin victoria obținută) mai mult o remontare morală, pe cînd „Memorialul Cigorin", desfășurat la Soci, prin componența sa deosebit de puternică — nouă mari maeștri și cinci maeștri internaționali și 16 concurenți — m-a solicitat foarte serios.

— Cum consideri rezultatul obținut la „Memorialul Cigorin" și ce amănunte ne poți da despre acest mare turneu ?

— Aflat încă sub impresia șocului „Interzonalului", eu am început poate prea prudent turneul de la Soci, făcînd în primele 8 partide, 8 remize... Este drept că am avut o tragere la sorți nefavorabilă, avînd negrele la 6 din cei 9 mari maeștri și maeștri sovietici prezenți la turneu. Apoi, am evoluat bine și am reușit un finiș bun — 5 puncte din 7 posibile — ceea ce mi-a permis plasarea, în final, pe locul 4 — cel mai bun rezultat obținut la Soci de concurenții străini. Aceasta, alături de faptul că am terminat neînvins acest turneu foarte greu, realizînd pentru a treia oară în acest an procentajul normelor de mare maestru, care permit creșterea coeficientului propriu Elo, mă face să afirm că turneul de la Soci a fost pentru mine un succes !

— Care sînt proiectele șahiste ale următoarelor luni ?

— În zilele imediat următoare mă voi afla alături de ceilalți membri ai echipei naționale la Snagov pentru o scurtă relaxare și pregătire în comun, apoi, voi participa, la București, la meciul România — R. F. Germania. În continuare, mă voi deplasa cu echipa națională la Atena, unde vom participa la întrecerile Balcaniadei de șah, după care sper să pot dispune de o nouă perioadă de „respiro" pentru a pregăti următoarele mari competiții în care voi fi angajat.

V. CĂBULEA

DUMINICĂ, LA ISLAZ :

SERBĂRILE „SCÎNTEII TINERETULUI"

Duminică, 26 septembrie, orele 9,30 la Islaz, la Monumentul Revoluției de la 1848, ziarul „SCÎNTEIA TINERETULUI" organizează în colaborare cu Comitetul județean Teleorman al U.T.C. și Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Teleorman cea de-a patra manifestare dintr-o suită de evocări istorice dedicate Centenarului Independenței de stat a României, desfășurat sub genericul :

„LA TRECUTU-ȚI MARE, MARE VIITOR!"

În program : ● Islazul și Revoluția de la 1848 în memoria timpului — evocare de istoricul Vasile Netea. ● A patriei cinstire — recitări de versuri patriotice și lecturi alese din marii clasici ai literaturii române. ● Proclamația de la Islaz. ● Eroi au fost, eroi sînt încă — imnuri din fondul de aur al cîntecului patriotic românesc ● Muzică folk. ● Ritmurile acestui pămînt — tradiții folclorice teleormănene ● Muzică și poezie tînără ● Balade și rapsozi populari.

Își dau concursul : ● Poeții : Niculae Stoian, Nicolae Dragoș, Mircea Florin Șandru, Corneliu Vadim Tudor ● Actorii : Anca Neculce-Maximilian, Paul George Avram, George Mihăiță, Sorin Postelnicu — din București. ● Corul și fanfara Școlii militare de muzică din București ● Artiștii amatori și orchestra de muzică populară „Alunelul" de la Casa de cultură din Alexandria. ● Echipa de dansuri „Călușarii" din Conteștii-Bragadiru ● Ansamblul de fluierași din Dobrotești.

Vor fi prezenți la invitația tinerilor teleormăneni : Maria Pietraru, Damian Luca (artist emerit).

Muzică folk cu : Mircea Florian, Benediet Popescu.

Într-un program special : Tudor Gheorghe.

Participă formația vocal-instrumentală „Roșu și Negru" din București, (formată din : Ovidiu Lipan — baterie, Liviu Tudan — chitarist bas și solist vocal, Nicolae Dorobanțu — chitară solo și solist vocal, Mircea Vlad — chitară armonie și solist vocal, Mihai Șercăianu, — trompetă, Werner Hermann — trompetă, Elvir Tatomir — trombon. Inginer de sunet — Vasile Picu).

Invitațiile se pot procura de la comitetele U.T.C.

la semnalele ziarului

La Întreprinderea de strunguri Arad lipsurile au fost remediate

Ridicarea la cote maxime a calității produselor a devenit o preocupare a tuturor muncitorilor, a tuturor cadrelor tehnice și pentru organizația U.T.C. reprezintă unul din obiectivele esențiale ale întrecerii „Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului revoluției tehnico-științifice". Acest deziderat a fost în permanență urmărit și de colectivul de muncă al Întreprinderii de strunguri Arad. An de an s-au înregistrat aici importante progrese, produsele executate devenind tot mai perfecționate, mai competitive. Cu toate acestea, se spune în articolul „Tinerii au nevoie de sublere, iar comitetul U.T.C. le oferă o acțiune formală" (Scînteia tineretului nr. 8 439) mai există încă unii tineri a căror atitudine față de muncă și pregătire profesională nu se ridică la nivelul cerințelor impuse de producția modernă. Firesc, organizația U.T.C. trebuia să-și îndrepte atenția asupra acestor tineri, să aibă o evidență clară a celor ce nu-și onorează cu toată răspunderea sarcinile de producție, care nu respectă disciplina muncii și să acorde o atenție sporită organizării locurilor de muncă, iar acțiunile educative să fie întreprinse în funcție de lipsurile constatate. La toate aceste constatări și propuneri consemnate de reporterul nostru în articolul amintit, Comitetul U.T.C. al Întreprinderii de strunguri Arad ne răspunde că s-au stabilit măsuri concrete menite să remedieze lipsurile semnalate. Iată numai cîteva dintre acestea : 1) Pentru integrarea cît mai rapidă în producție a tinerilor noi angajați s-au constituit la nivelul fiecărei organizații U.T.C. colective ale „Prietenului noului ineadrat", astfel că tinerii începători în meserie vor fi repartizați să lucreze pe lîngă muncitori foarte bine pregătiți profesional, cu experiență la locul de muncă respectiv. 2) Comitetul U.T.C. din întreprindere se va preocupa mai îndeaproape de îndrumarea noilor secretari de organizații U.T.C. Aceștia vor avea sarcina să informeze biroul Comitetului U.T.C. despre lipsurile constatate, despre problemele ce se ivesc în organizațiile de care răspund. 3) Întrecerea „Trofeul calității și al productivității muncii" va cunoaște îmbunătățirile sugerate de articolul amintit apărut în ziarul nostru, adăugîndu-se noi criterii de mobilizare. 4) În vederea creșterii calității produselor s-a stabilit ca prima piesă să fie prezentată la control și abia după aprobarea acesteia să se treacă la executarea întregului lot de piese. S-au înființat în toate secțiile vitrine ale calității. Săptămînal, în fața acestor vitrine, au loc discuții cu tinerii.

Apreciem seriozitatea măsurilor luate și promitem Întreprinderii de strunguri Arad o nouă vizită pentru a consemna modul în care acestea au fost aplicate.

DOMNIȚA VĂDUVA

«index»

Receptivitate

— Față de cele deja propuse, poate că cineva are ceva de adăugat ?

Vorbitorul avea o voce stearsă dar o privire mobilizatoare : ea instiga o contribuție reală la desfășurarea lucrărilor comitetului, restrîns prin forța imprejurărilor, al unei organizații municipale de tineret.

În sală, un murmur ca de valuri lovind continuu faleze melancolice...

— Dumneata, tovarășul acela blond din ultimul rînd, parcă ai ceva de spus.

Perechi de ochi fixau acum spre ultimul rînd un tînăr blond, proaspăt cooptat în comitet, roșu la față de emoție.

— Curaj, tovarășe, curaj !

Culmea, nu el, blondul, ci o fată șatenă s-a ridicat, vorbind rar și apăsat, semn că în viitor trebuie să se țină seama de persoana ei în ceea ce privește promovarea fetelor în munca de răspundere.

— Să chemăm televiziunea !

Iar murmur, zgomot de valuri, faleze...

— Și de ce să vină televiziunea ? Ce s-a întîmplat ?

— Păi, dragă tovarășe, să organizăm și noi un concurs. Unul cu public. Cu public și cu premii. Un răspuns exact, zece puncte, două...

Care murmur? Ce valuri ? Era de acum furtună. Da, cineva făcuse realmente o propunere. O propunere imediat acceptată și încă în unanimitate.

— Dar ce fel de concurs ?

— Cine știe cîștigă !

— Cîștigă, cîștigă, dar ce să știe ?

— Pagini din istoria muzicii noastre ușoare !

— Descoperiri în secolul XIX, sau din oricare altul !

— Actori celebri în filmele estmancolor.

În noianul de dorințe, un mucalit ca să nu spunem altfel, și-a permis să propună următoarea temă :

— De ce n-avem activitate la casa de cultură orășenească ?

Conducătorul ședinței, semn că avea sau că nu avea simțul umorului, anunță liniștit:

— Notăm toate sugestiile dumneavoastră.

La sfîrșit, pentru că opiniile au rămas împărțite, nu s-a ajuns decît la o singură concluzie :

— Vom organiza totuși un concurs. Tema o s-o găsim la timpul oportun. Mîine trimitem o delegație la televiziune, la redacția emisiunilor pentru tineret. Vom anunța în scris presa centrală. Din acest moment toată lumea să se considere mobilizată pentru acest eveniment.

GHEORGHE VASILE

ASIGURAREA COMPLEXĂ A ELEVILOR

Un proverb străvechi spune că deprinderile bune se dobîndesc încă din copilărie. Iată de ce Administrația Asigurărilor de Stat, pentru educarea în spiritul prevederii a noii generații, a introdus o asigurare numai pentru copii și tineretul școlar : „Asigurarea complexă a elevilor".

Fiind o asigurare combinată, în același contract sînt cuprinse :

— cazurile de accidente ale elevului, pentru sume asigurate de pînă la 18 000 lei, diferențiate în funcție de urmările accidentelor ;

— cazurile de deteriorare sau distrugere a bunurilor casnice și gospodărești luate oriunde de elev în afara domiciliului, pentru suma asigurată de 2 000 de lei ;

— cazurile de răspundere civilă legală care decurg din deteriorarea sau distrugerea unor bunuri din vina elevului, pentru suma asigurată de 2 000 de lei.

Administrația Asigurărilor de Stat plătește despăgubiri și sume asigurate ca urmare a evenimentelor asigurate produse în timpul valabilității contractului de asigurare, în orice loc și cu orice ocazie, inclusiv în timpul vacanțelor școlare.

În cazurile de invaliditate permanentă parțială se plătește o parte din suma de 12 000 lei prevăzută pentru cazurile de invaliditate permanentă totală, corespunzătoare gradului de invaliditate stabilit, majorată cu 25%.

Durata asigurării este de 6 luni sau de 1 an (la alegere).

Costul asigurării este foarte convenabil : 1 leu pe lună pentru toți elevii, cu excepția celor din școlile profesionale, școlile de maiștri, liceele și școlile de specialitate cu profil tehnic, care plătesc 2 lei pe lună.

Pentru relații suplimentare și contractarea asigurărilor, adresați-vă agenților și inspectorilor de asigurare, responsabililor cu munca A.D.A.S. sau, direct, oricărei unități A.D.A.S.

România-film prezintă

ULTIMELE ZILE ALE VERII

o producție a Casei de filme trei

Realizat de : Savel Știopul ; scenariul : Constantin Stoiclu ; filmat de : Ștefan Fay-Ștefan și Florin Paraschiv ; muzica : H. Maiorovici ; cîntece de : Camelia Dăscălescu ; decoruri și costume : Victor Țapu ; montajul : Adriana Ionescu ; sunetul : ing. Andrei Coler.

Cu : Cornel Coman, Maria Rotaru, Adriana Ionescu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Constantin Drăgănescu, Matei Alexandru, Ana Ciobanu, George Mihăiță, George Calboreanu jr., Fabian Gavriluțiu, Constantin Vaeni, Constantin Birliba și cu Tamara Buciuceanu, Gheorghe Cozorici.

Film realizat în studiourile Centrului de producție cinematografică „București".

LIBAN

Lupte pe toate fronturile

● În ciuda instalării preşedintelui Sarkis şi a ordinului unilateral palestinian de incetare a focului, armele nu vor să tacă ● Aminarea noii reuniuni tripartite.

Luptele au continuat joi noaptea şi vineri pe toate fronturile libaneze, în ciuda instalării noului preşedinte, Elias Sarkis, şi a ordinului dat, joi noaptea, de incetare unilaterală a focului de către palestinieni.

În cursul nopţii de joi spre vineri, la Beirut au continuat duelurile de artilerie dintre grupările libaneze rivale. Posturile de radio aflate sub controlul lor au anunţat că ciocnirile din capitală şi suburbiile acesteia au continuat pînă în zori. Un proiectil de artilerie a lovit Palatul prezidenţial Baabda, situat la marginea Beirutului.

După cum declara un purtător de cuvînt citat de agenţia Associated Press, „zeci de victime omeneşti continuau să zacă vineri în apropierea radei portului din Beirut, ambulanţele neputînd ajunge în zona unde se desfăşurau luptele". Surse medicale estimează la peste 50 morţi şi 80 răniţi numărul victimelor înregistrate în cursul nopţii.

Reprezentantul Ligii Arabe în Liban, Hassan Sabri El Kholi, a anunţat, vineri, că cea de a treia reuniune tripartită siriano-libaneză-palestiniană — prevăzută pentru 24 septembrie — se va ţine într-un viitor foarte apropiat. „Am cerut aminarea acestei reuniuni pentru a-i asigura succesul" — a declarat el la sfîrşitul unei întrevederi cu preşedintele Elias Sarkis. La reuniune urmau să participe preşedintele libanez Elias Sarkis, preşedintele Comitetului Executiv al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, şi reprezentanţi sirieni.

Apreciind anunţarea unilaterală de către rezistenţa palestiniană a încetării focului, reprezentantul Ligii Arabe a subliniat: „Totul poate fi reglementat prin tratative şi nu pe calea armelor".

R.S.A. : Aspect de la una din numeroasele demonstraţii antiapartheid de la Soweto

Rezultate rodnice la sesiunea a treia a Comisiei mixte româno-algeriene

La Alger a avut loc cea de-a treia sesiune a Comisiei mixte româno-algeriene pentru dezvoltarea relaţiilor comerciale şi cooperării economice, ştiinţifice şi tehnice. Delegaţia română a fost condusă de Ion Păţan, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerţului exterior şi cooperării economice internaţionale, iar delegaţia algeriană de Layachi Yaker, ministrul comerţului.

Lucrările sesiunii s-au desfăşurat în conformitate cu orientările şi directivele comune ale preşedinţilor Nicolae Ceauşescu şi Houari Boumediene.

Cele două părţi au examinat evoluţia relaţiilor comerciale între România şi Algeria şi au constatat cu satisfacţie progresele substanţiale înregistrate în acest domeniu. Preşedinţii celor două părţi au semnat un nou acord comercial pe termen lung, valabil pentru perioada 1977—1979. Totodată, părţile au fixat ca obiectiv, pentru anul 1977, un volum global de schimburi de 250 milioane dolari şi au semnat, în acest scop, un protocol adiţional de mărfuri, valabil de la 1 ianuarie la 31 decembrie 1977.

Comisia mixtă a acordat o atenţie deosebită dezvoltării cooperării economice între cele două ţări. În acest domeniu, cele două părţi au identificat noi perspective de cooperare, îndeosebi în sectoarele agricol, hidraulic, geologic, minier, petrolier, chimic şi al construcţiilor mecanice şi au stabilit un program comun de lucru în această direcţie.

Părţile au exprimat profunda lor satisfacţie pentru rezultatele remarcabile ale celei de-a treia sesiuni a comisiei mixte, ale cărei lucrări s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă.

La încheierea lucrărilor comisiei, tovarăşii Ion Păţan şi Layachi Yaker, au semnat protocolul sesiunii.

Cu prilejul prezenţei sale la Alger, tovarăşul Ion Păţan a avut convorbiri cu conducătorii mai multor ministere economice şi a vizitat obiective economice şi sociale.

Vizita delegaţiei U.T.C. şi U.A.S.C.R. în Republica Irlanda

Delegaţia U.T.C. — U.A.S.C.R., condusă de tovarăşul Nicu Ceauşescu, membru al Biroului C.C. al U.T.C., care efectuează o vizită în Republica Irlanda, s-a întîlnit cu Eamon Gilmore, preşedintele Uniunii Studenţilor din Republica Irlanda.

Delegaţia a avut, de asemenea, convorbiri cu senatorul Michel Mullen, secretarul general al sindicatelor irlandeze din transporturi, şi cu Patrick Murphy, şeful departamentului politic din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Irlanda.

În aceeaşi zi, ministrul de externe al Republicii Irlanda, G. Fitzgerald, a oferit un prînz în onoarea delegaţiei U.T.C. — U.A.S.C.R.

O.N.U. Aprobarea ordinii de zi

Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite a aprobat — fără vot — vineri, proiectul definitiv al agendei actualei sesiuni, prezentat de Comitetul general al „celor 25".

Comitetul general al „celor 25" — format din preşedintele sesiunii Adunării Generale, cei 17 vicepreşedinţi şi preşedinţii celor 7 comitete principale ale Adunării — a supus aprobării plenarei proiectul definitiv al agendei sesiunii. Acesta cuprinde 122 de puncte, dintre care, prin importanţa lor majoră pentru viitorul păcii, securităţii şi progresului economic şi social al lumii, se detaşează capitolele vizînd dezarmarea, dezvoltarea, decolonizarea şi democratizarea vieţii internaţionale.

NOTE de drum

India — simbolurile prezentului

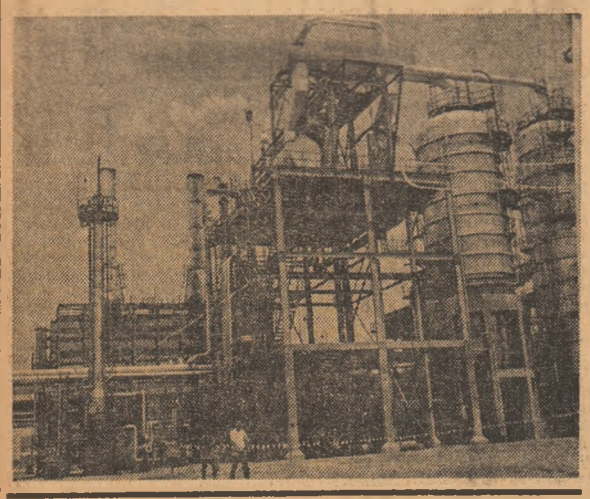

Schimbarea de decor se produce brusc, la capătul pistei de aterizare pe aeroportul Palam. Ochii impăienjeniţi de ceasurile nopţii petrecute în fotoliul navei aeriene şi de neintrerupta veghe a hubloului, descoperă imagini de un tulburător insolit. Un scriitor francez denumea India „o altă planetă". Fără îndoială, exagerarea era purtată la maximum. În fapt, pătrunzi într-o lume în care veacurile se învecinează socant, în care graniţa timpului o treci pe nesimţite, într-un univers spiritual de o factură aparte. Îndată după ce un funcţionar mustăcios cu turban îţi aplică ştampila pe paşaport, de la primii paşi te absoarbe o realitate bogată în contraste. Ritmul străzii, peisajul arhitectonic, ţinuta oamenilor modifică tabloul obişnuitului. Ultramodernul coexistă cu arhaicul, împletindu-se constant.

S-ar cuveni poate să evoc, mai întîi, monumentele trecutului — de la Taj Mahalul capabil să-l ancoreze pe vizitator pe oceanele fără sfîrşit ale irealului la coloana metalică de lîngă milenarul Qutab Minar şi pe care rugina nu a izbutit să-şi lase amprentele în atîtea secole de dezlănţuiri ale naturii. În sudul Indiei, la Trivandrum, în faţa hotelului, ne aştepta, mereu, un băieţandru. Nu vindea lozuri, nu oferea ziare şi nici nu aştepta o monedă zîmţată. Slab, desculţ, aşezat pe pămînt, migălea o bucată de lemn. Privirile trecătorilor nu-l deranjau. Parcă ziduri groase i-ar fi despărţit „atelierul de stradă". În mîinile lui mici prindea contur o sculptură. Micul meşter, ce lucra fără grabă, sub cerul ca o pînză decolorată, nu părea preocupat nici de divinităţile locului, dominante în artizanat, nici de exotisme pe placul turiştilor. Ceea ce îşi imagina el, fără pretenţia perfecţiunii, era un om în efortul muncii.

Băieţandrul din Trivandrum, care cunoştea valoarea muncii la vîrsta zburdălniciei, mi se pare definitoriu pentru un prezent al preocupărilor constructive. India actuală nu se regăseşte în tablourile dezolante lăsate moştenire de trecut, ci pe şantierele care s-au înmulţit vertiginos în această ţară de dimensiuni continentale (3 280 483 kmp). La Cap Comarin mi se amintea că distanţa pînă în punctul cel mai nordic de pe harta ţării atinge aproape trei mii de kilometri. Pe acest pămînt cu configuraţii atît de diverse, nota dominantă comună e oferă strădania consacrată progresului, bătălia dură purtată pentru ameliorarea condiţiilor de viaţă ale unui popor de aproape 600 000 000 de oameni. Este o bătălie cu nenumărate fronturi, pe care s-au obţinut biruinţe incontestabile, dar nu numai biruinţe. Citeam că istoria industrială a Indiei începe la 1854, cînd s-au creat la Bombay primele ţesătorii de bumbac. Au trebuit însă să treacă multe decenii, a fost nevoie ca în marea carte a istoriei sale să se scrie pagina independenţei, pentru ca India să înainteze în direcţia amplificării potenţialului său economic. Imaginile străzii pot fi uneori derutante: elefanţii care se plimbă, tacticos, pe străzi sau învălmăşeala din Old Delhi nu trebuie să ne facă să uităm că ne aflăm într-o ţară care produce o gamă largă de echipament electronic, are 3 271 000 studenţi, fabrică nouă din zece automobile ce aleargă pe şoselele sale, dispune de o avansată cercetare nucleară. Statisticile menţionează o producţie de cărbune de 98 000 000 tone, 5 700 000 tone oţel, rafinării cu o capacitate de 27 000 000 tone. Geografia economică a Indiei a înregistrat modificări. Nume noi au intrat în circuitul industrial — Bhilai, Bokaro, Rourkela, Durgapur.

Într-un sat de lîngă Delhi un bărbat care trecuse pragul a şapte decenii de viaţă îmi vorbea despre modernizarea agriculturii care îi îngăduie să obţină mai multe recolte. Un savant care, după ani petrecuţi pe malurile Tamisei, se reîntorsese în vecinătatea Gangelui, semnala mutaţiile produse de progresul economic — pătrunderea noului presupune defrişarea unor terenuri ale conştiinţei, modificări esenţiale ale condiţiei umane. În Kerala, un membru al guvernului relata despre construcţiile industriale. Unele modeste, altele de anvergură — fiecare din ele însemnînd un pas spre mai bine (Nehru considera noile construcţii, uzinele şi şcolile, instituţiile de cercetare şi spitalele, drept monumentele contemporaneităţii). Imaginile acestea, decupate din memorie, mă simt tentat să le alătur celei a micului meşter din Trivandrum care, tăcut, imperturbabil, retras printre tranşeele fiinţei sale, încerca să exprime cu ajutorul lemnului respectul faţă de efortul muncii...

M. RAMURA

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● VINERI a părăsit Austria ministrul apărării naţionale al Republicii Socialiste România, general colonel Ion Coman, care a efectuat o vizită oficială în această ţară, însoţit de o delegaţie militară română.

● **PREŞEDINTELE REPUBLICII MALI, colonelul Moussa Traore, l-a primit pe Nicolae Ştefan, membru al Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al P.C.R., prim-adjunct al ministrului comerţului exterior şi cooperării economice internaţionale, aflat la Bamako cu prilejul festivităţilor consacrate celei de-a XVI-a aniversări a proclamării independenţei ţării.**

Din partea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, a fost transmis preşedintelui Moussa Traore un mesaj de prietenie şi cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de prosperitate poporului malian.

● ÎN DISCURSUL pronunţat în legătură cu hotărîrea guvernului rhodesian de a accepta propunerile avansate de secretarul de stat american vizînd soluţionarea problemei constituţionale în Rhodesia, premierul Ian Smith a precizat că este vorba, în esenţă, de crearea imediată a unui guvern provizoriu, compus dintr-un Consiliu suprem de stat şi un Consiliu de miniştri. Consiliul de stat va fi format dintr-un număr egal de membri reprezentînd populaţia albă şi cea de culoare. El va fi prezidat de un reprezentant al populaţiei albe fără drept de vot. Obiectivul primordial al Consiliului de stat este elaborarea unei noi constituţii.

Consiliul de miniştri va cuprinde o majoritate de culoare, inclusiv premierul.

● **LUÎND CUVÎNTUL în cadrul dezbaterilor generale ale Conferinţei Uniunii Interparlamentare, Corneliu Mănescu, preşedintele grupului parlamentar român, a relevat politica externă activă a României socialiste, activitatea susţinută a preşedintelui Nicolae Ceauşescu consacrată soluţionării pe baze echitabile a problemelor care confruntă astăzi omenirea. Vorbitorul a subliniat necesitatea democratizării Uniunii Interparlamentare, în conformitate cu noile realităţi ale vieţii internaţionale, astfel încît activitatea acesteia să răspundă pe deplin aspiraţiilor de pace, democraţie şi progres ale popoarelor lumii.**

● ÎN CINSTEA sărbătoririi a două decenii de la crearea Partidului African al Independenţei din Guineea-Bissau şi Insulele Capului Verde (P.A.I.G.C.) şi a celei de-a treia aniversări a proclamării independenţei de stat a Guineei-Bissau, în capitala ţării s-au desfăşurat festivităţi, la care a participat şi o delegaţie a Partidului Comunist Român, condusă de Constantin Băbălău, membru al C.C. al P.C.R. Delegaţia română a fost primită de Aristides Pereira, secretar general al P.A.I.G.C. Cu acest prilej, din partea C.C. al P.C.R., a tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost înmînat un mesaj de prietenie şi solidaritate.

● **LA HELSINKI** au început lucrările Conferinţei internaţionale pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru dezarmare şi destindere, la care participă reprezentanţi ai opiniei publice din circa 90 de ţări, inclusiv din România.

TINERETUL LUMII

Speranţele deşarte ale tinerilor emigranţi

În cinci zile, Juan a străbătut un adevărat labirint de străzi şi a bătut la poarta a nenumărate firme fără a reuşi să găsească un loc de muncă. Un grup de tineri compatrioţi, stabiliţi de cîţiva ani la Paris, l-au îndemnat să-şi continue încercările. Pînă cînd? Nu i-a putut preciza nimeni...

Sociologul Robert de Montvalon, care a efectuat un studiu despre soarta celor 13 milioane de muncitori, în majoritatea lor sub 30 de ani, veniţi în ţările Europei occidentale în căutare de lucru din Spania, Portugalia şi sudul Italiei, din Grecia, Turcia şi fostele colonii franceze şi engleze din Africa, din India, Pakistan, Indonezia şi Surinam, a purtat discuţii ample şi edificatoare cu astfel de tineri. La întrebarea ce i-a determinat să vină în Franţa, majoritatea acestor tineri şi-au exprimat speranţa că vor învăţa o meserie care îi va ajuta să cîştige mulţi bani şi că vor reuşi să-şi schimbe modul de viaţă.

Dar statisticile arată că în toate ţările din Europa occidentală participarea muncitorilor străini la programele de formare profesională este foarte redusă. Astfel, cu cîţiva ani în urmă, din totalul muncitorilor străini aflaţi în R. F. Germania doar 4 la sută fuseseră înscrişi la cursurile de calificare, iar în Franţa 93,7 la sută din muncitorii imigranţi sînt necalificaţi, utilizaţi ca atare la lucrări rudimentare unde nu au nici o şansă de a obţine pregătirea pe care şi-au dorit-o. Practica confirmă că interesul patronilor este de a folosi o mînă de lucru cît mai ieftină, căci instruirea implică cheltuieli şi... salarii mai mari. În schimb, după cum apreciază specialiştii, de pe urma fiecărui muncitor străin, întreprinderile din vestul Europei realizează anual în medie un profit net de circa 300 lire sterline.

O altă problemă, la fel de greu de rezolvat pentru Juan, o constituie găsirea unei locuinţe adecvate. În prezent, el locuieşte împreună cu mai mulţi compatrioţi într-o baracă din marginea Parisului. Şansele de a părăsi baraca nu sînt prea mari. Muncitorii imigranţi locuiesc, în marea majoritate a cazurilor, în case deteriorate sau insalubre, suprapopulate, precum şi în pensiuni de cea mai proastă calitate sau în bараci. Din cauza acestor condiţii subumane de locuit, în rîndul lor bîntuie maladiile parazitare şi tuberculoza. Revista franceză „Science et avenir" a constatat că între 5 şi 10 la sută din tinerii imigranţi cad victime T.B.C.-ului.

Ca şi milioanele de tineri muncitori străini aflaţi în ţările din Europa occidentală, Juan şi-a făcut planuri cu privire la ajutorarea familiei rămase acasă. Conform anchetelor destăşurate în Elveţia, cota parte din cîştigurile trimise acasă de aceşti tineri dezrădăcinaţi reprezintă un sfert din veniturile lor modeste. Avînd în vedere salariile mici pe care le primesc, precum şi costul ridicat al vieţii din ţările occidentale, ei se supun la numeroase şi grele privaţiuni. Patronii susţin că sumele trimise de tinerii muncitori străini acasă contribuie la dezvoltarea ţărilor lor. Adevărul este, de fapt, cu totul altul. Prin plecarea lor se aduc aerioase prejudicii economiilor naţionale ale ţărilor de origine, cu atît mai mult cu cît este vorba de oameni tineri, în deplinătatea puterii de muncă. Soluţia constă nu în migraţia forţei de muncă spre ţările dezvoltate, ci în mişcarea fondurilor şi a tehnologiei spre statele rămase în urmă. Cu 60 miliarde de dolari, adică o cincime din fondurile alocate în lume pentru înarmare, s-ar putea crea în ţările în curs de dezvoltare un număr de locuri de muncă egal cu acela al muncitorilor imigranţi din vestul Europei.

Ca urmare a crizei economico-financiare, care s-a resimţit puternic în ultimii ani în ţările Europei occidentale, toate aspectele privind soarta muncitorilor imigranţi s-au agravat considerabil. Potrivit unei statistici elaborate de Organizaţia Internaţională a Muncii (O.I.M.), aproximativ 2 milioane de muncitori străini şi-au pierdut slujbele în Europa occidentală după anul 1973. Experţii O.I.M. sînt în unanimitate de părere că există perspective reduse pentru modificarea actualei conjuncturi pînă la sfîrşitul deceniului în curs. În mod firesc, Robert de Montvalon se îndoieşte în studiul său că Juan şi tinerii ca el vor reuşi să găsească un loc de muncă. În asemenea împrejurări, lor nu le mai rămîne decît să se întoarcă acasă cu amărăciunea încă unei experienţe dure în suflet.

TUDOR PRELIPCEANU

URUGUAY : DESTITUIREA UNOR CADRE DIDACTICE CU VEDERI DEMOCRATICE

Un număr de 220 directori de şcoală, 49 de inspectori şi cîteva sute de profesori uruguayeni au fost destituiţi din funcţie, începînd de marţea trecută, cînd a început noul an şcolar în Uruguay, relatează agenţia Prensa Latina. Printre profesorii afectaţi de această măsură se numără şi conducătorii Federaţiei uruguayene a lucrătorilor din învăţămînt, una din filialele sindicale ale Convenţiei Naţionale a Muncitorilor. Sursa menţionată relevă că mulţi dintre cei destituiţi din funcţie se află în regim de detenţie în diverse închisori din ţară.

După cum se menţionează, măsura a fost adoptată împotriva cadrelor din învăţămînt cu vederi democratice.

TINERII SPANIOLI ÎMPOTRIVA CREŞTERII TAXELOR UNIVERSITARE

Peste 3 000 de tineri au demonstrat joi pe străzile oraşului Barcelona, protestînd împotriva creşterii taxelor universitare, cu peste 75 la sută comparativ cu situaţia anului precedent. Demonstranţii au fost împrăştiaţi de forţele poliţieneşti.

900 000 DE TINERI ITALIENI ŞOMEAZĂ

O problemă socială importantă a Italiei este aceea a creşterii numărului şomerilor printre tinerii cu studii superioare şi medii. În prezent, în Italia numărul şomerilor între 15 şi 24 de ani este de 900 000.

S.U.A. : ŞCOALA ŞI FAMILIA CER MAI PUŢINĂ VIOLENŢĂ PE MICUL ECRAN

Asociaţia părinţilor şi cadrelor didactice de la şcolile publice americane au anunţat lansarea unei campanii împotriva violenţei televiziune. „Publicul s-a săturat de programele de televiziune violente" — a declarat Carol Kimmel, preşedintele asociaţiei, care numără 6,5 milioane membri de pe întreg teritoriul Statelor Unite. Ea a indicat că va fi creată o comisie care va recomanda măsuri de combatere a violenţei.

În cadrul campaniei electorale americane a avut loc

Prima dezbatere directă televizată între Gerald Ford şi Jimmy Carter

În cadrul campaniei electorale din S.U.A., la Philadelphia a avut loc prima dezbatere directă televizată dintre candidaţii partidelor republican, Gerald Ford, şi democrat, Jimmy Carter.

Mai mulţi ziarişti au cerut celor doi candidaţi să-şi exprime poziţia privind diverse probleme cu caracter intern, printre care starea actuală a economiei, şomajul, sistemul impozitelor, energia, structura Administraţiei şi încrederea cetăţenilor americani în aceasta.

Jimmy Carter a declarat că, în cazul în care va fi ales preşedinte, problema şomajului se va bucura din partea sa de o atenţie prioritară. Arătînd că 500 000 de persoane şi-au pierdut locurile de muncă în ultimele trei luni, Carter a afirmat că Administraţia nu ia în considerare „dimensiunea umană a şomajului", care — a spus el — constituie pentru S.U.A. o „tragedie teribilă". Gerald Ford a replicat, afirmînd că Jimmy Carter nu a formulat, în ceea ce îl priveşte, propuneri concrete de remediere a situaţiei. El a apreciat că cea mai bună cale de sporire a numărului locurilor de muncă o constituie extinderea sectorului particular. Candidatul Partidului Democrat a criticat, pe de altă parte, actualul sistem fiscal, arătînd că acesta creează avantaje nejuste claselor avute. Gerald Ford a apreciat că cea mai bună modalitate de realizare a unei structuri echitabile a impozitelor este de a se reduce contribuţiile percepute păturilor cu venituri medii. El a evocat o propunere în acest sens înaintată Congresului.

Următoarea confruntare de acest gen va avea loc la 6 octombrie la San Francisco, iar ultima la 22 octombrie într-o localitate ce nu a fost încă stabilită.

de toate

Pe Marte există „gheaţă umedă" — poate şi viaţă

Problema existenţei vieţii pe Marte a revenit la ordinea zilei, odată cu descoperirea apei înghetate la calota nordică a planetei. Un specialist în studii atmosferice al misiunii „Viking—2", Crofton Farmer, a precizat că polul nordic marţian este format în principal din „gheaţă umedă", şi nu din „gheaţă uscată" (acid carbonic îngheţat), aşa cum se credea. Instrumentele sondei „Viking—2" au pus în evidenţă, totodată, existenţa în atmosfera planetei a unor gaze grele, cum ar fi criptonul, xenonul şi argonul. Potrivit profesorului Tobias Owen, aceasta dovedeşte că atmosfera marţiană a fost altădată — în urmă cu 100 milioane sau chiar trei miliarde de ani — mai densă decît în prezent.

Pornind de la aceste două descoperiri, experţii Centrului spaţial de la Pasadena consideră că apa a curs într-adevăr pe rîuri sau fluvii pe „planeta roşie". Ea provenea, se apreciază, din topirea gheţii, ca urmare a erupţiilor vulcanice formînd, în condiţiile atmosferei dense, fluvii. În prezent, densitatea este prea slabă, apa ce s-ar putea afla la suprafaţa planetei evaporîndu-se. Faptul că există apă la pol reprezintă însă un argument la teoria prezenţei a ceea ce se numeşte „Permafrost" — a subsolului îngheţat. În sfîrşit, apreciază unii specialişti, este posibil acum să fie descoperite în gheaţă organisme surprinse de glaciaţiune.

Mare plantaţie clandestină de cinepă indiană în Turcia

Brigada antidrog a poliţiei turceşti a localizat cea mai mare plantaţie de cinepă indiană existentă în ţară. Valoarea recoltei era apreciată la aproximativ 100 milioane de lire turceşti (7 milioane de dolari americani).

După cum relatează agenţia Anatolia, plantaţia, aflată în apropiere de Izmir, a fost în întregime distrusă (cinepa indiană constituie materia primă pentru fabricarea haşişului.

Un tablou pentru un milion de lire sterline

O pînză semnată de Duccio di Buoninsegna (aprox. 1215 — aprox. 1319) a fost vîndută contra sumei de un milion de lire sterline la o licitaţie organizată de societatea londoneză „Christie's". Tabloul, care măsoară 59,7 cm pe 38 cm, are ca temă crucificarea.

Instalaţii metalurgice de acum trei milenii

O echipă de arheologi greci a descoperit, în urma cercetărilor efectuate într-o regiune situată la sud de Atena, o serie de instalaţii metalurgice. Se pare — apreciază arheologii — că zăcămintele de argint existente aici au fost exploatate sistematic încă din anul 1 000 î.e.n., asigurînd una din bazele bogăţiei şi puterii economice ateniene.

Încă doi coloranţi artificiali interzişi în S.U.A.

Administraţia americană pentru alimentaţie şi medicamente a interzis utilizarea a doi coloranţi artificiali: roşu numărul patru şi negru de cărbune, ca urmare a constatării efectelor dăunătoare pe care le au asupra sănătăţii omului. În cazul colorantului roşu numărul patru, este interzisă folosirea lui la prepararea produselor alimentare, precum şi a medicamentelor, în schimb este permisă utilizarea lui în cosmetică. Negrul de carbon nu va mai putea fi folosit în industria medicamentelor şi la fabricarea produselor cosmetice. În curs de o lună, au fost interzişi în S.U.A., alţi zece coloranţi artificiali, iar 20 vor fi supuşi restricţiilor pînă la sfîrşitul anului în curs. Asupra a 52 de coloranţi artificiali se fac, în prezent, o serie de experienţe în vederea unei cunoaşteri cît mai amănunţite a efectelor asupra organismului omului.

SĂPTĂMÎNA T.V.

25 SEPTEMBRIE — 1 OCTOMBRIE 1976

SÎMBĂTĂ, 25 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

10,00 O viaţă pentru o idee. Ştefan Procopiu (1890—1972). 10,30 Telecinemateca (reluare). 11,35 Publicitate. 12,00 Festivalul jocului femeiesc „Zalău" 1976. 12,15 Telex. 12,20 Muzică românească de cameră. 13,10 Ferestre deschise spre lume — participarea tinerilor la marile confruntări contemporane. 14.10 Magazin sportiv. 15,00 Caleidoscop cultural-artistic. 15,25 „Semnificaţia unui nume" este titlul documentarului despre uzina şi localitatea Oţelul Roşu. 15.50 Vîrstele peliculei — documentarul românesc. 17,00 Cîntecul pămîntului — producţie a studioului de film TV. 17,40 Club T. „La trecutu-ţi mare, mare viitor". 18,45 Reportaj TV : 10 oameni împotriva muntelui. 19,05 Eroi îndrăgiţi de copii : Heidi. 19,30 Telejurnal. Săptămîna politică internă. 20,00 Faţă în faţă. 20,15 Teleenciclopedia. 21,00 Publicitate. 21,05 Film serial : Dosarele Rockford. 21,55 24 de ore. Sport. 22,15 Portativ vesel — emisiune muzical-distractivă.

DUMINICĂ, 26 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

8,30 Deschiderea programului. Avanpremiera zilei. 8,40 Tot înainte ! 9,35 Film serial pentru copii : Blîndul Ben. 10,00 Viaţa satului. 11,40 Bucuriile muzicii. 12,30 De strajă patriei. 13,00 Telex. 13,05 Album duminical. 14,00 Fotbal : F. C. Argeş — F.C.M. Galaţi (campionatul naţional — diviziа A). 16,50 Film serial : Din tainele mărilor. Episodul XII. 17,40 Drum de glorii — emisiune-concurs pentru tineret, dedicată aniversării a 100 de ani de la cucerirea Independenţei de stat a României. 19,00 Micul ecran pentru cei mici. Bun venit la şcoală ! 19,30 Telejurnal. Săptămîna politică internaţională. 20.00 Baladă pentru acest pămînt. 20,20 Film artistic. Mari ecranizări, mari interpreţi. Ana Karenina — premieră pe ţară. Producţie a studiourilor engleze cu Ralph Richardson, Kieron Moore. 22,10 24 de ore. Sport.

PROGRAMUL II

10,00—11,45 Matineu simfonic. Festivalul Beethoven susţinut de Orchestra Filarmonicii de stat „George Enescu". 20,00 Eroi îndrăgiţi de copii. 20,25 Ora melomanului. 21,25 Legendă şi poezie. 21,35 Selecţiuni din emisiunile de divertisment.

LUNI, 27 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

16,00 Teleşcoală. 16,30 Emisiune în limba maghiară. 19,00 Teleglob. Atena. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Sentimentul de patrie. Emisiune de versuri şi cîntece patriotice revoluţionare. 20.20 Cel mai bun continuă. 21,10 Să trăim şi să muncim în chip comunist. Lumina de pe Mureş. 21.35 Publicitate. 21,40 Toamnă optimistă — program de muzică uşoară. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

17,00 Telex. 17.05 Cîntece şi jocuri populare. 17,30 Marele şi micul ecran în pas cu viaţa... 19,00 Cîntece pentru prieteni. 19,15 Publicitate. 19.20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Film serial pentru copii : Blîndul Ben (reluare). 20.25 Din nou despre preferinţele dv. muzicale. 21,15 Telex. 21,20 Pe teme economice. 21.40 Telerama. Televiziunea şi marile oraşe.

MARŢI, 28 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

9,00 Teleşcoală. 10,00 Film artistic. Anna Karenina (reluare). 11.50 Faţă în faţă. 12,05 Bijuterii muzicale. 12,30 Telex. 16,00 Teleşcoală. 16,30 Curs de limba franceză. 17.00 Telex. 17,05 Au chipul munţilor, eroii — Spectacol de poezie. 17,25 Roman-foileton. Ţăranii. Episodul XII. Întoarcerea. 18,15 Atenţie la... neatenţie ! 18,35 Lecţii TV pentru lucrătorii din agricultură. 19,05 Telecronică pentru pionieri. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reflector. 20,20 Seară de teatru : Doctor fără voie de J.B.P. Molière. 21,40 Publicitate. 21,45 Invitaţi în Studioul 3. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

20.00 Ora ştiinţei şi tehnicii (reluare). 20,40 Tezaur de cîntec românesc. 20,55 Bucureştiul — centru al creaţiei tehnico-ştiinţifice româneşti. 21,15 Telex. 21,20 Vîrstele peliculei (reluare).

MIERCURI 29 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

15,30 Fotbal : Steaua — F.C. Bruges (meci retur în „Cupa Campionilor Europeni"). Transmisiune directă ; în pauză Telex. 17,20 Enciclopedie pentru tineret. 17,45 Tineri interpreţi de muzică uşoară. 18,15 Arte vizuale. 18,35 Săptămîna muzicală. 18,50 Tribuna TV. 19,30 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Revista economică TV. 20.30 Interpreţi de frunte ai cîntecului popular. 20.50 Cadran mondial. 21,15 Publicitate. 21,25 Fotbal : A. C. Milan — Dinamo Bucureşti (meci retur în „Cupa UEFA") ; în pauză 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 România, drag pămînt. Cîntece şi jocuri populare interpretate de ansamblul artistic „Doina" al Armatei. 20.30 Flacăra vie a ştiinţei. Personalitatea scriitorului şi omului de ştiinţă Alexandru Odobescu (1834—1895) este evocată în această emisiune. 21,00 Telex. 21,05 Muzică uşoară cu formaţia Paul Ghenţer. 21,20 Pagini din operete. 21,50 Ecologia marilor rezervaţii ale Terrei — documentar.

JOI, 30 SEPTEMBRIE 1976

PROGRAMUL I

16.00 Teleşcoală. 16,30 Curs de limba germană. 17,00 Telex. 17,05 Pentru timpul dv. liber vă recomandăm... 17,20 La volan — emisiune pentru conducătorii auto 17,30 Din ţările socialiste. 17,40 Cabinet juridic. 18,00 Tragerea ADAS. 18,10 Din cîntecele mele — melodii oltenesti interpretate de Ionela Prodan. 18,25 Turism şi vînătoare. Din nou în tainele Deltei. 18,50 Ateneu popular TV — ediţie dedicată căminelor culturale. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Întrebări şi răspunsuri. 20,30 Film artistic : Tată de duminică — producţie a Casei de filme Trei — premieră TV. 21,55 În lumina reflectoarelor. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. În pauză : Telex ; Pădurea, un bun al nostru, al tuturor — documentar TV.

VINERI, 1 OCTOMBRIE 1976

PROGRAMUL I

10,00 Teleşcoală. 11,00 Să trăim şi să muncim în chip comunist. 11,25 Plaiuri mioritice. 12,10 Snagovul — documentar TV. 12,30 Bilruit-au gîndul. Universalul Haşdeu. 12,55 Întrebări şi răspunsuri. 13,25 Telex. 16,00 Teleşcoală. 16,30 Curs de limba engleză. 17,00 Emisiune în limba germană. 18.45 Tragerea Loto. 18,55 R.P. Chineză — Riul de argint — reportaj. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Omul de lîngă tine. 20,30 Seară de balet : Anotimpurile de Antonio Vivaldi. Premieră TV. 21,10 Mai aveţi o întrebare ? 21,45 Ecran TV '76. 22,15 24 de ore.

PROGRAMUL II

17,00 Telex. 17,05 Caratele aurului verde. 17,35 Şah mat în... 15 minute. 17,50 Muzică populară. 18,10 Publicitate. 18,15 Drumuri pe cinci continente. 18,55 Pagini de umor : Ce vrăji a mai făcut nevasta mea. 19,20 1001 de seri. 19.30 Telejurnal. 20,00 Seară de operă : Rigoletto de Giuseppe Verdi. 21,30 Telex. 21,35 Tribuna TV (reluare). 22,05 Din filmoteca TV. Circul păpuşilor.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii" Tel : 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — Serviciul export-import presă, Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. 2001 telex 011226, Bucureşti.

40 362